

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 112 / Fascicle 1

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 3 d'octubre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 8264/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions concretes a causa del canvi climàtic. 5595
- 2) RGE núm. 8265/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat a les platges. 5596
- 3) RGE núm. 8267/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a representació de les Illes a l'acte celebrat a Regent Street de Londres. 5596
- 4) RGE núm. 8266/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració dels actes promocionals d'*Un paseo por España*. 5597
- 5) RGE núm. 8268/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de les aules d'estiu per a l'aprenentatge de llengües per a immigrants. 5597
- 6) RGE núm. 8271/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de les autovies a Eivissa. 5598
- 7) RGE núm. 8272/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a neteja dels terrenys
-

a Son Anglada.

5599

8) RGE núm. 8317/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a opinions d'un metge forense.

5600

9) RGE núm. 8269/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrada en funcionament de l'alberg de sa Vinyeta a Ciutadella.

5601

10) RGE núm. 8270/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions per a alumnes amb necessitats educatives especials duites a terme a Menorca.

5602

11) RGE núm. 8273/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a descompte aeri.

5602

12) RGE núm. 8274/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractacions il·legals.

5604

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3693/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'infraestructures educatives.

5606

III. MOCIONS:

1) RGE núm. 7992/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de diners públics a l'àmbit de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6205/06.

5615

2) RGE núm. 8116/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques esportives, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6872/06.

5628

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 2526/06, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

Fascicle 2

V. Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 2992/06, de l'esport de les Illes Balears.

Fascicle 2

VI. Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 3322/06, d'arxius i patrimoni documental de les Illes Balears.

Fascicle 2

EL SR. PRESIDENT:

Sí, promet.

Bon dia, senyores i senyors diputats, abans d'entrar a l'ordre del dia, procedeix que el nou diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera presti la promesa o el jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, d'acord amb l'establert a l'article 7.3 del Reglament de la Cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Pot prendre possessió del seu escó i enhorabona.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Honorable Senyor: jurau o prometeu per la vostra consciència o pel vostre honor complir fidelment les obligacions i el càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears, en lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

També abans de començar la sessió plenària voldria expressar el condol de la Cambra per la defunció del pare del Sr. Diputat D. Miquel Munar i Cardell.

El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8264/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions concretes a causa del canvi climàtic.

Primera pregunta, RGE núm 8264/06, relativa a actuacions concretes degut al canvi climàtic que formula la Sr. Diputada, Sra. Margalida Rosselló i Pons. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SR. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Segons el darrer informe realitzat pel Ministeri de Medi Ambient, *Impactos en la costa española por el efecto del cambio climático*, el nivell de la mar augmenta cada any a un ritme de 2,5 mil·límetres i està previst que a la Mediterrània l'augment sigui de 20 centímetres i pot suposar, a més, la pèrdua de 16 metres de platja abans del 2050. Segons aquest informe, a més, la zona de les Illes Balears és una de les zones a les quals pot afectar més aquest augment del nivell de la mar. No entrem ja a allò que diu també el Panell internacional del canvi climàtic de l'ONU que preveu que a aquest segle pot arribar a augmentar un metre. Espanya és un del països més afectats per aquest canvi climàtic i tendran, a més, possibles repercussions, aquests efectes, sobre la nostra costa i sobre l'economia que està lligada principalment al turisme de sol i platja, així com també en l'impacte, en la forma de vida dels ciutadans.

Per tant, és important i és imprescindible plantejar-se polítiques per prevenir aquests efectes. L'informe concretament recomana introduir la consideració del canvi climàtic dins la planificació territorial de la costa, així com revisar els plans urbanístics i altres actuacions referides sobretot a les zones de litoral. Tenint en compte, com dic, aquest informe, les conclusions i sobretot la necessitat d'haver de fer actuacions per part de la nostra comunitat, voldríem demanar al Govern, què té previst fer, actuar, amb actuacions concretes, relatives com dic, a aquesta situació? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient:

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Joan Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Primer de tot, felicitar el Sr. Antoni Alemany per incorporar-se al Parlament i desitjar-li molts d'èxits.

Segona qüestió, senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, el que convendria que tenguessin clar és que el tema del canvi climàtic és un tema global de tot el món, i que no és un tema que passi només a les Illes Balears, el primer de tot, perquè a vostès els convé fer creure que això només passa aquí. L'altre qüestió és quines coses ha posat en marxa el Govern? Hi ha tota una sèrie de qüestions que tenen una acció transversal, com pot ser el tema des gasoducte, el tema del foment de les energies renovables, el pla d'eficiència energètica, la construcció d'habitatges per part de l'IBAVI amb mesures d'estalvi, el foment del transport públic, la instal·lació de comptadors individuals, i la fontaneria de baix consum, i també firmes amb distintes associacions molt importants que són

necessàries per anar canviant els usos i els hàbits de la nostra actuació.

A part d'això, ens hem posat en mans de la comunitat científica, aquest govern vol governar de cara a la comunitat científica i no d'esquena, i per això s'ha arribat a un acord i a un conveni amb el Departament de Física, la part que estudia el clima, i posam a l'abast d'aquest govern, cosa que abans no hi era, tot una informació que al llarg dels temps ens anirà dient quines accions s'han de prendre, tant sigui perquè plogui més, tant sigui perquè plogui menys, tant sigui perquè pugin o perquè baixin les temperatures.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, en primer lloc, es veu que el conseller de Medi Ambient desconeix totalment el que aquesta diputada i el nostre grup hem dit sempre, el canvi climàtic precisament no és problema d'aquí, és un problema mundial i planetari, però nosaltres som, o jo som diputada d'aquest Parlament i a qui he de demanar qüestions és al govern d'aquí, què és el que pensa fer. Es veu que una altra vegada més tampoc m'ha entès, jo no deman actuacions respecte dels estudis, que ja ho sabem que en fan, hi ha molts d'estudis, els estudis diuen que això pot tenir conseqüències importants respecte de l'augment del nivell de la mar.

Jo el que he demanat al Govern, el qual m'hagués agradat que m'hagués contestat el president o la vicepresidenta perquè és un tema molt important el tema del canvi climàtic, precisament el que li deman és quines actuacions concretes pensen dur endavant ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes grràcies, Sra. Diputada. Té la paraula ...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... i contesti, per favor, Sr. Font, i no se'n vagi per les bardisses.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, President. Sra. Diputada, si vostè creu que són estudi el gasoducte, el foment d'energies renovables, que les hi podem quantificar en metres quadrats i amb quilovats, la construcció d'habitatges sostenibles, els quals ja estan donats i tot; si creu vostè que tenir més freqüències de tren en el tema de transport públic són estudis; si vostè creu que la firma de convenis amb GESA, amb la Universitat i TIRME i el Ministeri

de Medi Ambient per agafar les dades de la pluja i la temperatura i poder tenir una seqüència que ens pugui dir si la tendència que es marca es confirmarà o no, perquè tots els científics i tothom parla de tendències, ningú no ha dit que això és així; si creu que això són estudis, vostè, que coneixia perfectament aquestes coses, perquè a l'any 1992 va ser adaptada la Convenció Mar sobre el canvi climàtic, en el 1997 hi va haver el protocol de Kyoto, i en el 2001 hi va haver el Panell intergovernamental de canvi climàtic, i vostè era consellera, com així no va fer qualque coseta?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 8265/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat a les platges.

Segona pregunta RGE núm. 8265/06, relativa a seguretat a les platges, que formula el diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor diputat.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta va dirigida al conseller d'Interior i li demanam quin és el resultat de les novetats que ha incorporat enguany la Conselleria d'Interior en matèria de seguretat a les platges?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. President, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, mire, ya anunciamos aquí en la cámara que se iba a poner en marcha un plan, del 2006 al 2010, para la mejora de la seguridad en las playas, ese plan ya se ha puesto en marcha y ya este año se ha hecho una inversión importante. Y, como hemos dicho en varios ocasiones, es un plan que afecta a los diecisiete municipios costeros, que tienen costa en nuestra comunitat. El presupuesto asignado a este plan para estos años es de 6 millones de euros y este año se han invertido aproximadamente 1 millón de euros.

Se han impartido cursos de formación general a los socorristas; (...) específica, por ejemplo, en cursos de conducción de motos acuáticas, y se ha hecho en cada una de las islas, para poder posibilitar a todos un mayor conocimiento y una mayor comodidad.

En cuanto a los ayuntamientos hemos hecho un especial esfuerzo para que las playas dispongan del material mínimo imprescindible para poder hacer frente a casos de emergencia. Así, se han distribuido un total de 122 anemómetros, 36 planchas de rescate, 27 desfibriladores, 21 motos acuáticas,

22 camillas acuáticas, 15 embarcaciones semirígidas, más rescate y salvamento.

Creo, Sr. Diputado, que queda de manifiesto el especial interés que este gobierno ha puesto para garantizar el máximo de seguridad a los usuarios, a los millones de usuarios de nuestras playas. En estos momentos se están elaborando los resultados finales de lo que ha sido esta temporada que próximamente podremos hacer presentes aquí en la cámara.

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 8267/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a representació de les Illes a l'acte celebrat a Regent Street de Londres.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 8267/06, relativa a representació de les Illes a l'acte celebrat a Regent Street de Londres, que formula el diputat Sr. Jose Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies, President. A causa de les darreres informacions referides a quina manera estaven representades cadascuna de les illes a les diferents fires turístiques que s'han dut a terme fins ara, m'agradaria saber que el conseller especificàs un poc de quina manera varen ser presentades cadascuna d'aquestes quatre illes a la darrera fira o al darrer promocional que va tenir lloc a Londres, a Regent Street, la primera setmana de setembre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament, jo també vaig escoltar amb sorpresa alguna d'aquestes informacions que es referia que l'illa de Formentera no s'havia sentit prou representada en aquest acte promocional que es va dur a terme a Londres, i dic que ho vaig trobar sorprenent perquè la representació va ser com a cada una de les fires, en el nostre estand central hi va haver quatre taulells, un per a cada illa: Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i per tant la representació de Formentera dins aquest gran estand de les Illes Balears va ser, en espai físic, d'un 25% del total d'aquell estand.

A més a més, si parlem de les activitats que es varen dur a terme durant tot el dia en el carrer Regent Street, hi va haver activitats que podríem denominar menorquines, com varen ser el cavalls i que va ser segurament el que més va despertar l'atenció; hi va haver actuacions també de l'illa de Mallorca, com una colla de dimonis de sa Pobla i una banda de música

que va interpretar contínuament música de les Illes Balears, i d'Eivissa i Formentera hi va haver unes colles també de dansaires que varen interpretar balls típics d'aquestes illes, també durant el dia.

I pel que fa referència als productes gastronòmics que es varen degustar i es varen oferir gratuïtament a tots els visitans que varen passar per aquest carrer durant aquest dia, doncs hi va haver productes, menjar i beguda de totes i cadascuna de les illes, també com no pot ser d'una altra manera de Formentera.

Per tant, jo també vaig escoltar i sentir amb sorpresa aquestes acusacions, perquè si hi ha una cosa de la qual no es pot queixar cap ni una de les illes és d'aquesta manera de fer política que duim a les fires, allà on totes i cadascuna de les illes se senten per igual representades i fins i tot, jo diria, que Formentera, quant al seu nombre de turistes, al seu nombre de places, té un 25% que està molt per damunt en proporció al que realment representa, insistesc, en nombre de places i en nombre de visitants.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies, Sr. President. Agraesc sincerament la contestació del Sr. Conseller, la qual ajuda a aclarir molta informació que ha aparegut els darrers dies, els darrers mesos i crec que anam pel bon camí.

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 8266/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració dels actes promocionals d'Un paseo por España.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 8266/06, relativa a valoració dels actes promocionals d'Un paseo por España, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Arran d'aquesta darrera pregunta voldríem conèixer quina valoració fa el conseller de Turisme quant a aquesta promoció?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La valoració que he de fer és forçosament positiva perquè més de 500.000 persones, durant dia 2 de setembre, es varen atracar o es varen acostar a l'estand que les Illes Balears tenien a Londres, en aquest carrer que es va tancar al públic, a Regent Street. Durant aquestes vuit hores en què hi va haver l'activitat, hi va haver, com he dit abans, activitats promocionals contínues; jo crec que sense cap dubte ni un varen ser els cavalls menorquins, que vàrem destriar de manera molt especial per la vinculació que té Menorca en el mercat britànic; creim que va ser un èxit, creim que va ser, sense cap dubte ni un, l'atracció més important de tot aquest acte promocional, totes les comunitats autònomes tenien activitats, però sense cap dubte ni un, insistesc, vull insistir, els cavalls de Menorca varen ser l'estrella i el protagonista d'aquesta dia.

I a més, he de dir que tot el material promocional, tot el material informatiu que vàrem desplaçar fins a Londres es va esgotar pràcticament a les quatre o cinc hores, tots els productes gastronòmics es varen esgotar i per tant hi va haver un aprofitament òptim del que va ser l'activitat promocional.

De totes maneres crec que seria injust no destacar també aquí l'exemple de col·laboració institucional que hi va haver amb totes les comunitats autònomes i l'exemple de col·laboració institucional que també hi va haver amb Turespaña, amb el ministeri; jo he de felicitar també públicament el ministeri, Turespaña, per la idea d'organitzar aquest esdeveniment i que nosaltres ens hi poguéssim sumar, ja dic, amb aquest grau d'èxit que comentava en aquests moments.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 8268/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de les aules d'estiu per a l'aprenentatge de llengües per a immigrants.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 8268/06, relativa a posada en funcionament de les aules d'estiu per a l'aprenentatge de llengüa per a immigrants, que formula la Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, és clar que un dels camins per arribar a aconseguir la plena integració de les persones que arriben de fora és donar-los a conèixer la nostra llengua. Per això fa falta que hi hagi una plena coordinació també entre les Conselleries d'Educació i la d'Immigració, ens consta que així ha estat i a més que s'ha posat en marxa una aula per tal d'aprendre aquesta llengua per part dels immigrants. Voldria saber quina és la valoració que vostè fa d'aquestes aules. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. La respuesta obtenida en las aulas de veranos ha sido muy positiva, dado que este ha sido un programa piloto llevado a cabo por primera vez desde la Conselleria de Educación y Cultura y la Conselleria de Inmigración y Cooperación. En estas aulas de verano han participado 113 alumnos y alumnas de infantil y primaria. Veinte nacionalidades diferentes se han dado cita en estas aulas, que han estado encabezadas principalmente por ecuatorianos, argentinos y bolivianos, organizados en grupos de 10 alumnos por aula, para contenciar una metodología dinámica y participativa, haciendo así posible el aprendizaje y el logro de los objetivos planteados, que fueron principalmente: aprender un vocabulario básico de lengua catalana y castellana; mejorar la expresión y comprensión tanto oral como escrita en estas lenguas; iniciar a los recién llegados en la comprensión y expresión de las lenguas y dar a los niños y niñas herramientas, sobre todo básicas, para poder hacer frente a un nuevo curso escolar.

Algunos niños inclusive han repetido su asistencia para reforzar el conocimiento de estas lenguas, como son por ejemplo, rumanos, rusos, árabes y filipinos, entre otros, que tienen mucha más dificultades. En la primera semana de julio han participado 41 alumnos, en la segunda 43, en la tercera 39, en la cuarta 48, y en agosto, en la primera 50, en la segunda, 44, en la tercera 50, en la cuarta 43 y en la quinta 48. Por lo tanto, experiencias como esta pues sirven para pensar que el año que viene tenemos que repetirla porque ha sido excelente y positiva.

I.6) Pregunta RGE núm. 8271/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de les autovies a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 8271/06, relativa a obres de les autovies a Eivissa, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Tenim molt d'interès a conèixer, per part de la consellera d'Obres Públiques, si poguéis dir-nos qui és el responsable de les obres de les autovies que executa el Govern balear a l'illa d'Eivissa, Sra. Consellera?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Conseller d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, davant la imprecisió de la pregunta, li contestaré: els responsables polítics som el

Govern de les Illes Balears i el Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Els responsables dels projectes que s'executen són: els redactors dels mateixos, els quals assumeixen els càlculs constructius; el funcionari que fa l'informe de supervisió, el qual assumeix la validació tècnica del projecte, i el director general, qui aprova definitivament el projecte. I els responsables de l'execució de les obres són: les empreses constructores, l'equip director de les obres, assistit per les assistències tècniques de topografia, de coordinació en matèria de seguretat i salut i l'assistència tècnica de supervisió mediambiental.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, crec que tant vostè com el Govern van molt despistats, ja vàrem tenir l'oportunitat de comprovar-ho fa dues setmanes, quan el mateix conseller d'Educació no tenia molt clar qui era la responsable de la seva àrea, si la delegada que va nomenar ell o la consellera de Vies Públiques del Consell.

I a vostè li passa el mateix, ni vostè ni el Govern, ni el seu director general, ni vostè mateixa no controlen res d'aquestes projectes a Eivissa, qui ho controla és un empresari, exministre, qui és qui realment ostenta el poder fàctic del Partit Popular en aquella illa, vostè no controlen absolutament res. I *pruebas son amores*, que deia, és un senyor que fa feines de preparació d'un camp de golf que no té cap permís; un senyor que va decidir o va intervenir decididament en la redacció del projecte definitiu, del traçat definitiu de les autovies, qui decideix sobre el dipòsit de les terres en els seus terrenys; que utilitza, i així ho ha afirmat públicament, que utilitzarà aquestes terres, prèviament expropiades, en benefici d'un futur negoci particular seu. I no només això, sinó que autoritza tots els eivissencs que si necessiten terres passin pels seus terrenys a cercar-les; és a dir, ell decideix d'unes terres expropiades que no són seves.

Queda molt clar, senyora consellera, qui controla les obres d'autovia. Per suposat, li he dit, no és ni el director general, no és ni vostè, com a consellera, no és el Govern, i potser en el que podria estar una mica d'acord és que el Consell sí que hi té una part, perquè aquest empresari ja es encarregar de col·locar la seva filla com a consellera de Vies i Obres i per tant el Consell sí que hi té un cert control damunt aquestes obres, però vostès no.

I el que és ja definitiu: és vergonyós, Sra. Consellera, el servilisme polític de la seva conselleria al servei d'un empresari molt concret de l'illa d'Eivissa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, jo sé que estan molt nerviosos a l'illa d'Eivissa i els recoman que es tranquil·litzin. Mirin, jo ja m'imaginava que la pregunta era més aviat i com normalment ens tenen avesats, pura demagògia i tergiversació de la realitat i, en definitiva, acusacions, com sempre, sense proves. Jo no perdre massa temps en el fet perquè els fets i la realitat s'acaben imposant.

Ni les carreteres a Eivissa tenen vuit carrils, com vostès es cansaven d'enganyar la gent, ni per molt que intentin capgirar la realitat, la veritat torna mentida. Les coses són com són i la veritat no torna mentida, Sr. Boned.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 8272/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a neteja dels terrenys a Son Anglada.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 8272/06, relativa a neteja dels terrenys de Son Anglada, que formula el diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies, Sr. President. Un desafortunat vertit de residus perillosos o pretesament perillosos, procedent d'un hospital públic d'aquesta comunitat, ha posat damunt la taula el fet d'una greu contaminació, històrica contaminació d'un solar situat a Son Anglada i el qual és propietat de l'empresa encarregada dels residus d'aquest hospital.

Sembla ser també que la neteja d'aquest solar és complexa, la contaminació que du molts anys produint-se és profunda i això tindrà un cost molt elevat. Qui es farà càrrec d'aquest cost? Nosaltres el que volem saber és si per part del Govern d'aquesta comunitat s'haurà d'assumir part del cost d'aquesta neteja.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Crespi, el creia més rigorós, perquè no hi ha cap perillós hospitalari, ho ha dit fins i tot el fiscal, anem a parlar clar als ciutadans d'aquesta terra. Els perillosos que hi ha no són hospitalaris, ha dit hospitalaris, tal vegada s'ha equivocat, els

perillosos que hi ha són a causa, i ho sabem, que la Conselleria de Medi Ambient va sol·licitar al Fiscal poder entrar a fer unes cates i les hem fet. I els perillosos que hi ha són d'un desballestament de cotxes.

Vam demanar al Fiscal també per poder-ho començar a tramitar i a retirar i ens va dir que no tocàssim res. I aquest estudi que ha sortit, el qual pot costar de 2 milions a 7 milions d'euros, qui l'ha fet és la Conselleria de Medi Ambient del Govern. En aquest moment es troba *sub iudice* i quan el Fiscal i el Jutge trobin que hem d'actuar s'actuarà, però qui ha de pagar és qui ha contaminat, no els ciutadans de les Illes Balears, haurà de ser l'empresa que ha contaminat, qui era el propietari d'aquests terrenys.

Una altra cosa és que aquesta contaminació, com hi pot haver quaranta o cinquanta cementiris de cotxes, com dèiem un temps, que podrien tenir el mateix problema. Amb la qual cosa anem a tocar les coses amb la seva justa mesura, alerta que això no és el mateix que va passar a Santa Gertrudis, aquí hem actuat, l'expedient s'ha obert, els informes els hem encarregat fer nosaltres i ho hem entregat al Fiscal.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sr. Conseller, vostè no m'ha escoltat, jo li he dit que els residus hospitalaris eren pretesament perillosos, això és el que he dit i estarà gravat en el *Diari de Sessions* i li recoman la seva lectura quan estigui publicat. I en segon lloc li he dit que el perillós venia d'un procés històric.

Però en qualsevol cas, avui som avui i la història està perquè s'escriguin els llibres. I jo li he fet una pregunta i vostè no me l'ha contestada, s'ha defensat quan jo no l'atacava en absolut. Jo el que li deman és, aquí hi ha una contaminació perillosa, hi ha una empresa que n'és titular, hi ha un cost, aquesta empresa serà solvent per resoldre aquest problema o l'hauran de pagar els ciutadans? Perquè el que hem de fer de la història és aprendre-ne; avui mateix insisteix un determinat mitjà de comunicació damunt dipòsits il·legals de determinats residus, concretament de pneumàtics, aquest serà un altre problema en el qual hi haurem d'incidir a un altre moment.

Bé, jo el que me pregunto és: no valdria més iniciar una actuació contundent d'inspecció -perquè això no és l'Amazones-, això és bo de controlar, amb un parell de ciutadans amb bicicletes podem veure tot el que hi ha a tots els solars de les illes i, si no, miri, una subscripció al *Google Earth* és barata i vostè podrà veure en temps real tot el que passa damunt el nostre territori. I que no haguem d'assumir aquestes despeses que vostè no m'ha dit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, si vostè no ha dit directament perillosos hospitalaris, jo retiraré el que he dit, però li faig saber que m'agradaria el que ha dit exactament el Sr. Crespí, tal vegada s'ha equivocat i volia dir una altra cosa.

Sr. Crespí, li he dit que el Govern no ha de pagar, ha de pagar, lògicament, qui ha contaminat, i li he dit ja l'altra vegada. I si aquest senyor no paga, subsidiàriament actuarem i repercutirem les despeses com les haguem de repercutir. I si és insolvent al final haurà de seguir pagant. Però estam actuant i qui està actuant és la conselleria, és aquest govern.

Una altra cosa, els pneumàtics, jo no som responsable que vostès la passada legislatura, en el Pla de residus sòlids urbans, passassin els pneumàtics al Consell de Mallorca. Només me n'he d'encarregar d'allò que és del Govern, allò que han volgut fer i no ha funcionat, que està demostrat, no en som responsable aquest govern. Convendria, ara que s'acosten les eleccions, recodar-se de les accions de quan un ha governat el que ha fet, i els pneumàtics són del Consell, no són del Govern. I en aquest cas que els pneumàtics són del Consell el Govern també ha obert un expedient administratiu i intentam ajudar, en aquest cas, perquè s'arregli.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 8317/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a opinions d'un metge forense.

Vuitena pregunta, RGE núm. 8317/06, relativa a opinions d'un metge forense, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, IB3 Ràdio ha ampliat el contracte al Sr. Javier Alarcón, de professió metge forense, un bon metge forense ens han dit que és, per fer un programa matinal de tres hores, naturalment, íntegrament en castellà, com estableix la Llei de normalització lingüística i l'Estatut d'Autonomia. Un programa bàsicament d'opinió, d'opinió del Sr. Alarcón, s'entén.

I aleshores d'aquí ve la pregunta: si el Govern considera que les opinions d'un bon professional, metge forense, són d'interès general perquè siguin finançades amb els doblers públics?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Qui marca la programació d'IB3 Ràdio i Televisió no és aquest govern, en primer lloc. I en segon lloc, entenem que les opinions són com a comunicador, mai com a professional metge forense, i vostè que està a punt d'acabar la seva esplèndida carrera política ho sap més que ningú.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, esper que la meua carrera política duri molts anys, la carrera institucional me queden dos telediaris, comptant aquest.

Sra. Vicepresidenta, bé, crec que l'opinió d'un metge forense pot servir per dissecar el debat de política general, pot servir, per ventura, per analitzar les causes de mort del Mallorca davant el Villareal, però si continuem per aquest camí quedaria un programa un tant macabre. Aleshores, el tema és que el periodisme, bàsicament, Sra. Vicepresidenta, és informació i l'opinió ha de ser plural: si tenim tres hores d'una opinió partidista, encara que la faci un bon comunicador, això no és de rebut ni tan sols en els mitjans de comunicació privats, en els mitjans de comunicació públics és senzillament impresentable.

Per tant, procurin que quan dins els programes hi hagi opinió sigui una opinió plural allà on es contractin opinions i no siguin autèntics mítings de diversos minuts, de vegades mitja hora sencera, que incomoden una part de l'audiència i, sobretot, no responen al que ha de ser una emissora de servei públic, una emissora pública, una emissora autonòmica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Al Sr. Sampol li molesta que hi hagi informadors i comunicadors que no pensin exactament com ell.

En el programa *La Bocana* hi han participat el mateix Sr. Sampol, el Sr. Carod Rovira, el Sr. President del Parlament de Catalunya, el Sr. Santi Moreu, el Sr. Mateu Morro, la Sra.

Nanda Caro, el Sr. Biel Barceló, el Sr. Pere Muñoz, la Sra. Joana Barceló, i com a col·laboradors fixos durant més de cinc mesos hi han participat el Sr. Francesc Triay, el Sr. Manuel Cámara, amb col·laboracions també fixes el Sr. Diéguez, el Sr. Sebastià Serra... Però es veu que al Sr. Sampol li pareix poc plural que tota aquesta gent participi a un programa i que hi hagi un conductor que no pensi exactament com les persones que he anomenat.

Clar, a vostès els agradaria emetre per una freqüència il·legal i que fos tot monocolor. O si no li recordaria el cas de la seva cap de premsa quan vostè era vicepresident, responsable d'IFEBAL -per cert, una infermera, supòs que és un càrrec extraordinari per ser cap de premsa d'IFEBAL- que vedà dos periodistes del Grup Serra per poder fer actes dins el recinte firal. Nosaltres per aquest camí no hi anirem.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 8269/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrada en funcionament de l'alberg de sa Vinyeta a Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 8269/06, relativa a entrada en funcionament de l'alberg de Sa Vinyeta a Ciutadella, que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, el passat mes de juny es va posar en marxa l'alberg de Sa Vinyeta a Ciutadella, crec que una de les inversions més importants de la Conselleria de Presidència i Esports, i m'agradaria saber quina valoració fa de la seva posada en marxa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament va ser aquest passat 12 de juliol l'acte d'inauguració de posada en marxa d'aquest alberg, i a més hi varen poder assistir tots els representants polítics tant del Govern com del Consell Insular de Menorca, com també de l'Ajuntament de Ciutadella, i crec que tots en aquell moment vàrem fer una valoració positiva i vàrem ressaltar la seva importància. Jo crec que per dos motius en concret. El primer de tot és perquè a partir d'aquell moment, des del mes de juliol, Menorca disposa d'unes instal·lacions de qualitat, modernes, per a tots els joves d'aquella illa, de totes

les Illes Balears i també de la gent de fora que les vulgui gaudir.

I la segona part, i la valoració també que faig positiva, és perquè així hem donat compliment a una promesa que ens vàrem marcar a l'inici d'aquesta legislatura, i sincerament és una satisfacció important perquè vull recordar que també l'alberg de Ciutadella no és precisament una història curta, sinó que és una història que va començar ja l'any 2002. En aquell moment es va presentar un projecte, posteriorment hi va haver una modificació d'aquest projecte per raons pressupostàries i, finalment, quan nosaltres vàrem arribar al Govern vàrem decidir tornar a insistir en l'elaboració d'aquest projecte, el vàrem modificar per evitar la massificació, i al final construïrem 80 habitacions, 80 places, devers 15 habitacions, aproximadament, per donar cobertura així als joves d'aquestes illes; i creim també que el vàrem dotar d'instal·lacions que no estaven completades com a instal·lacions lúdiques i esportives, que estan en aquests moments en funcionament també a l'alberg de Ciutadella.

Voldria dir, i vostè m'ho demana també, quina valoració en faig, i jo he de dir que més que positiva, perquè si es va posar en marxa el mes de juliol a dia d'avui puc dir que hi ha hagut 252 persones que han utilitzat ja aquest alberg de Sa Vinyeta i, per tant, hi ha hagut 820 pernотacions, la qual cosa és una xifra important si tenim en compte que és un alberg nou que s'ha hagut de posar en marxa i que, per tant, l'hem hagut de donar a conèixer.

He de recordar simplement que té..., és una instal·lació que disposa de més de 1.000 metres quadrats, té 15 habitacions diferents, té serveis de menjador i de cuina, de sales polivalents, de rentadores, de magatzem, etc., i sobretot també he de recordar que té quatre habitacions totalment adaptades per a persones amb discapacitat perquè també puguin gaudir d'aquestes instal·lacions juvenils.

Per tant jo crec que és l'hora de donar l'enhorabona a l'illa de Menorca. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

I.10) Pregunta RGE núm. 8270/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions per a alumnes amb necessitats educatives especials duites a terme a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 8270/06, relativa a accions per a alumnes amb necessitats educatives especials portades a terme a Menorca, que formula la diputada Sra. Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, voldria saber quines accions està portant a terme la Conselleria d'Educació i Cultura a Menorca, destinades a alumnes amb necessitats educatives especials.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, efectivament els 471 alumnes que hi ha a Menorca amb necessitats educatives especials són tributaris, com ho han de ser, naturalment, per qualsevol govern, també per aquest, d'una atenció especialitzada i d'una dedicació especialitzada. En primer lloc citaré l'atenció dels equips d'atenció primerenca, equips generals i orientadors, i orientadors als centres d'educació secundària, també. Les seves funcions són l'avaluació psicopedagògica i la recomanació de recursos, la proposta d'escolarització i l'assessorament al centre i al professorat, i promoure la col·laboració família i escola.

L'equip d'atenció primerenca està format per cinc psicopedagogs, un PT -professor de pedagogia terapèutica-, i un AL -professor d'audició i llenguatge-; atén un total de 23 escoletes i en aquest àmbit hi ha també una cooperació molt activa del Consell Insular de Menorca, s'ha de dir. L'equip general està format per cinc psicopedagogs i tres professors tècnics de serveis a la comunitat, que atenen un total de 26 centres. Quant a recursos humans m'agradaria citar l'existència de 72 professors de pedagogia terapèutica i 31 professors d'audició i llenguatge, un total de 104 especialistes que vénen a millorar la situació de les mancances que aquests alumnes pateixen. I quant a personal no docent, a personal laboral, citaré l'existència de 21 auxiliars tècnics educatius, tres fisioterapeutes i un intèrpret de signes.

Existeixen també, com vostè sap molt bé i saben els diputats especialment de Menorca, les aules ASCE, les aules substituïdores de centre específiques, que per a l'alumnat greument afectat reben una atenció directa i un suport especialitzat. Hi ha en aquest moment cinc aules substituïdores de centre específiques: tres a Ciutadella i dues a Maó amb un total de 23 alumnes escolaritzats a aquestes ASCE. Existeixen també centres que tenen un programa d'intervenció psicopedagògica i orientació educativa, que és un programa que es du a terme en els centres Mare de Déu del Carme de Maó i Àngel Ruiz i Pablo d'Es Castell, per a alumnes que presenten una especial dificultat; hi ha un responsable d'aquests programes que és un mestre o titulat en psicologia o pedagogia.

Existeix també el transport especialitzat de la Creu Roja per als alumnes amb necessitats educatives especials amb dificultats de mobilitat per valor de 67.000 anuals, i un conveni amb l'Associació de Sords de Menorca per valor de 13.000.

Es fan també, per als alumnes amb més dificultats de mobilitat, sessions d'hipoteràpia al col·legi de primària Verge del Carme de Maó, i també existeix un aula multisensorial...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

...per a l'alumnat de Ciutadella. Moltes gràcies, Sr. President.

(Petit aldarull a la sala)

I.11) Pregunta RGE núm. 8273/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a descompte aeri.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 8273/06, relativa a descompte aeri, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, primero que nada tengo que comenzar desmintiendo que sea un fijo en IB3; eso solamente es una psicofonía en la conciencia de la Sra. Estarás, nada más.

Y entrando en la pregunta en cuestión va referida a los descuentos a los residentes en los viajes interinsulares y a la península, sobre todo. Todo el mundo sabe que cuando el gobierno de José Luís Rodríguez Zapatero inició la tendencia consumada este año a subir al 50% el descuento de residentes, el gobierno autonómico intentó, para tapar esa medida, intentó adelantar el descuento a los residentes, intentó adelantarlos con el resultado que es de ver en el Tribunal Superior de Justicia, donde se ha dicho que el Govern, sin competencia, estableció incluso un procedimiento administrativo de reembolso de la bonificación adicional que podía interferir, e interfirió, en el que más tarde estableció el Estado.

La comunidad autónoma, en su pleito con el Estado, se allanó a la demanda. ¿Qué significa que se allanó?, que no tenía ningún argumento jurídico para oponerse, ninguno, ningún argumento, y así lo reconoció. Por eso fue declarada ilegal la conducta seguida por el Gobierno de la comunidad autónoma, y ahora le pregunto qué cantidad utilizó el Gobierno de las Islas Baleares en este adelanto.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Per ser molt concret en la contestació la xifra exacta és de 88.788,64 euros, és a dir, menys de 15 milions de les antigues pessetes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. No sé si incluye en ese dinero la campaña de publicidad que hicieron también; si no la han incluido deberían incluirla. Y me tendrá que decir, Sr. Conseller, qué piensa hacer ahora para recuperar ese dinero que ilegalmente, ilegalmente, se gastó, porque está claro: tienen ustedes ya sentencia de que eso es ilegal. ¿Qué van a hacer para recuperar el dinero?

¿Y el responsable?, ¿qué va a hacer el responsable? Piden ustedes pruebas, sentencias...; aquí tiene la sentencia. ¿Con la sentencia van a asumir alguna responsabilidad? Ninguna, ninguna. Mire, lo que ustedes pretendían simplemente era, en un ataque de celos, tratar de tapar las decisiones del gobierno de José Luís Rodríguez Zapatero, que cada vez que sube el descuento a residentes les obliga a ustedes a sacarse un conejo de la chistera, esta vez un conejo de 27 euros. Todo eso no es más que ataques de celos, y acabarán siempre mal.

Y ahora, Sr. Conseller, dígame: ¿qué responsabilidad piensa tomar y cómo piensa recuperar ese dinero?

Nada más, Sr. Presidente.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. L'objectiu de la mesura que vàrem prendre és que els ciutadans de Balears tenguessin el descompte des de l'1 de gener del 2005, tal com havia promès el Govern central del Sr. Zapatero, i que havia aprovat amb un projecte de llei de pressupostos, però es va oblidar, a través de reglament, de regular-lo. Per tant aquí els ciutadans de les Illes Balears estaven defraudats per una actitud del Govern central, que s'havia tornat a oblidar i que no ho va fer efectiu fins al mes de març, si no ho record malament. És a dir, que aquest és el tema claríssim, que en els darrers anys sempre el Govern ens està oblidant. Per tant el Govern balear va actuar en substitució del gran oblit de Madrid i va avançar aquest descompte en benefici de tots els ciutadans que varen viatjar.

Quins són els resultats?, que vostè diu. Idò el resultat és que gràcies a l'actuació del Govern balear 17.000 ciutadans - 17.000, no un- 17.000 ciutadans es varen poder beneficiar d'aquest descompte que se'ls havia promès i que no havia complert el Govern central. Ara, per suposat, acatam la sentència i feim..., com no pot ser d'una altra forma. Aquests 17.000 ciutadans, si no haguéssim fet aquesta actuació, no haguessin tengut el descompte que se'ls havia promès, i gràcies al Govern balear varen poder gaudir d'aquest descompte.

La pregunta, com vostè diu, és una despesa 88.788,64 euros? Home, hi podrà haver opinions de tot tipus. Jo li voldria comparar que això diria que en aquesta mateixa institució hi ha

un quadre per a un senyor que va prestar serveis durant 20 dies o un mes i va costar una vint-i-tresena part d'aquesta quantitat.

(Remor de veus)

És a dir, a qui beneficia més?, a qui beneficia un quadre per un servei d'un mes? Idò aleshores, és a dir, o una mesura que va actuar sobre 17.000 ciutadans? Jo tenc la meua opinió però me la callaré, com és lògic. És a dir, aquí és un cas claríssim d'eficiència en aquest tema. Ara, en la meua opinió està perfectament justificada aquesta despesa; ens vàrem equivocar i per tant acatam la sentència, i com que ja està comptabilitzat dins l'any 2005 no s'ha de prendre cap actuació més.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sí, Sra. Vicepresidenta, per què em demana la paraula?

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Per al·lusions del Sr. Diéguez en un torn de pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Simplement per deixar constància que quan es fa un torn de pregunta no es pot contestar a qui no han demanat, cosa que utilitza l'expresident del Parlament de manera reiterada i que vull que quedi constància de la meua queixa. Simplement per aclarir que el Sr. Diéguez ha estat col·laborador fix al programa *La Bocana*, hi ha anat en reiterades ocasions, i també a televisió d'IB3 perquè quan qualsevol es posa malalt és el comodí del Grup Socialista per anar als programes en substitució de qualsevol per parlar de qualsevol tema.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, por alusiones de la Sra. Vicepresidenta. Supongo que como...

EL SR. PRESIDENT:

No.

(Remor de veus)

No.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Es una vergüenza, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

No li puc donar la paraula perquè no acabariem mai els torns.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Porque no soy del Gobierno, Sr. Presidente, dígallo.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, no. No és ver, no és ver. Sr. Diéguez, no és ver, perquè vostè, fent ús d'una pregunta a un Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, ha esmentat, ha al·ludit la Sra. Vicepresidenta.

(Continua la remor de veus)

Per tant és ben lògic que la vicepresidenta, que vostè l'ha al·ludida, li contesti. Em sap molt de greu però jo l'interpret d'aquesta manera, l'interpret d'aquesta manera. Vostè no ha de fer ús del seu torn per al·ludir un altre conseller.

Perdoni, li ha de contestar; si no, no es contestarien mai les al·lusions.

Idò miri, aquesta és la meva opinió, li agradi o no li agradi.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 8274/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractacions il·legals.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 8274/06, relativa a contractacions il·legals, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sra. Consellera, le habla aquél al que aluden sin que se pueda defender, que soy yo; me refiero a mi mismo para que nadie más pueda decir nada.

Mire, Sra. Consellera, usted incorporó como personal de confianza en su conselleria a la Sra. Giorgio el 24 de octubre de 2005, una fecha en la que tenía permiso para trabajar por cuenta ajena para la actividad de restaurantes, y no para el cargo que usted le dio. Creo que se equivocaron en su defensa porque ustedes, cuando defendieron su posición, la basaron, y leo textualmente, entrecomillado, "en la situación especial de confianza entre la Sra. Pastor y la Sra. Giorgio. Yo creo que debieron de haber basado su defensa en que iba a seguir dedicándose a la tarea de la restauración, puesto que usted no hace otra cosa, acompañada de su señora jefa de gabinete, que ir de restaurante en restaurante prometiéndolo que no es de su competencia o bien lo que no va a hacer.

Ahora tiene, si bien no una sentencia, como dice la pregunta de forma inadecuada, tiene una resolución por la cual se le pone una multa por contratación irregular. ¿Qué responsabilidades piensa tomar, Sra. Consellera?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la senyora..., el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. La Sra. Consellera de Emigración no tiene en este caso ninguna responsabilidad, porque la responsabilidad de función pública en esta comunidad autónoma, mientras que el presidente no diga lo contrario, es de este conseller.

Y le he de decir, Sr. Diputado, que este conseller ha actuado ajustado a la ley. No ha habido ninguna contratación; no ya contrataciones, como dice usted, ninguna contratación; ha habido un nombramiento y es distinta una contratación a un nombramiento. El nombramiento cobra, evidentemente, como todos ustedes también, pero no (...); ustedes están nombrados por los electores. El nombramiento viene ajustado a la Ley de función pública de esta comunidad autónoma. Por lo tanto, Sr. Diéguez, no ha habido ninguna contratación, ha habido un nombramiento ajustado a la ley y evidentemente, gracias a Dios, todavía el delegado del Gobierno de esta comunidad autónoma no dicta sentencias.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Creo que le hacen un flaco favor, ustedes los miembros del Gobierno, no permitiendo que la Sra. Pastor conteste a las preguntas que van dirigidas a ella. Creo que realmente le hacen un flaco favor porque la hacen de menos; yo creo que le tendrían que permitir que contestara porque creo que nos hemos portado, además, siempre con la suficiente corrección, incluso en casos algunas veces realmente desagradables.

(Remor de veus)

Pero ustedes sabrán, ustedes sabrán por qué la hacen de menos.

Mire, hasta que no se aclare el contencioso esta señora está de forma irregular. A ustedes les han puesto una multa, les han puesto una multa y han declarado que esto está de forma irregular, y hasta que no se resuelva el contencioso no debería de estar; Sr. Rodríguez, aunque por lo menos sólo sea para no hacer efecto llamada porque, ¿qué pensará la gente? "En la comunidad autónoma de las Islas Baleares te contratan de forma irregular y la multa la paga el Gobierno y no pasa nada".

(Més remor de veus)

Esto es lo que están haciendo ustedes, a fin de cuentas.

Mire, mire, Sr. Conseller, usted tiene ya una colección de sentencias en contra, de sentencias; creo que son cuatro las que tiene por conducta inconstitucional. Otros consellers también la tienen: el conseller Sr. Ramis ahora tiene la suya, el conseller Sr. Font también tiene la suya, cada uno tiene la suya. Aquí nadie...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, si és tan amable...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Cinco enchufados en el IBANAT, Sr. Conseller.

Aquí nadie asume responsabilidad, ni con sentencias, ni con multas, ni con nada; actúan como unos auténticos irresponsables, Sr. Rodríguez, y usted lo sabe, usted lo sabe. Esta señora, mientras no tenga los papeles claros...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...no puede estar (...). Gracias, Sr. Presidente.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar para rebatirle a usted, Sr. Diéguez: usted, cuando los jueces nos dan la razón, gana las sentencias, (...), y cuando a nosotros se nos condonan, injustamente. No tengo ninguna sentencia inconstitucional, ninguna, ninguna.

Mire usted, le he dicho anteriormente que la figura de jefe de gabinete de un conseller está amparada por la Ley 2/89, de la función pública, en su artículo 9, y se ha actuado de esta forma. He de decirle además que la ley 40, de extranjería, dice claramente que la cobertura de puestos de confianza y las (...) fijadas reglamentariamente no están sujetas a permisos de trabajo.

(Se sent qualcú que diu: Oh!, oh!)

Y además le voy a decir más todavía. Mire usted, el señor director general de Inmigración dio una instrucción concreta a los delegados del Gobierno y a los subdelegados del Gobierno, que ahora se la dejará a usted y a la prensa para que tengan

conocimiento de ella, en la cual dice claramente: "Todas las autorizaciones iniciadas de residencia y trabajo por cuenta ajena que se concedan en caso de que exista constancia que los concurrentes de alguno de los casos previstos en el artículo 40 de la Ley Orgánica 4/2000, no tendrán limitación alguna a ámbito geográfico ni sector de actividad determinado".

(Se torna a sentir: Oh!)

Por lo tanto, mire usted, el alta de inspección y la resolución (...) al Gobierno tiene un nombre muy feo, que usted es abogado y lo conoce muy bien. Por lo tanto he tomado la decisión de enviar la Abogacía de la comunidad autónoma para, si procede, ir al juzgado de guardia.

(Se sent que algú diu: ¡Muy bien!. Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat...

(Continuen els aplaudiments i la remor de veus)

...de la interpel·lació...

Bé, pregaria un poc de silenci. Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 3693/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'infraestructures educatives.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 3693/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'infraestructures educatives. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rosa Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Aquesta és una interpel·lació per parlar de política, i vull deixar ben clar aquest terme, de política general d'infraestructures educatives. Naturalment, Sr. Conseller, també parlarem de realitzacions, d'exageracions, d'inversions i de problemes i necessitats referits a les obres dels centres educatius, però això serà solament una part. Serà solament una part perquè a mi em preocupa, encara més que tot això, la política, o sigui, el model de desenvolupament de les infraestructures educatives a la nostra comunitat autònoma.

Com vostè bé sap, perquè n'hem estat parlant durant tres anys, la política, si no es basa en uns valors i en una bona planificació, no n'és, de política; és fer coses, actuacions, sense assumir les vertaderes responsabilitats ni comprometre's amb un futur concret.

Quant als valors, Sr. Conseller, el president Matas no li va posar la cosa fàcil. El president del Govern, de Partit Popular, va dir en el seu darrer discurs davant d'aquesta cambra que ell defensa un model educatiu basat en dos eixos fonamentals: l'alumne és un subjecte passiu de l'educació i la transmissió de coneixements és el principal objectiu de l'educació, valors

propis de la ultradreta més rànica que són precisament els que ens ha portat, per exemple, a ser uns dels països amb més alt nivell de repetidors. Després, si vol, ja donarem més xifres en aquest sentit, i també, si vol, després parlarem més de valors.

Per avançar en aquesta interpel·lació vull dir que parlar d'infraestructures és, en primer lloc, reconèixer que la nostra realitat és que tenim un augment del nombre d'alumnes, especialment precisament en les etapes d'educació primerenques, un augment del 2%, no ho oblidem; el que passa és que si es compara amb altres comunitats autònomes que decreixen, naturalment és molt més cridaner. Deia que parlar d'infraestructures és reconèixer també que aquest augment ve a sumar-se a una situació històrica de deficiència que unes transferències educatives fetes pel PP, mal finançades i de l'estil "aquí ho tens i jo m'oblido dels compromisos que he contret", van encara agreujar més.

I parlar d'infraestructures és parlar també del fet que la Conselleria d'Educació està fent esforços per intentar solucionar aquestes greus mancances. Li deixo clar: reconèixer que la Conselleria d'Educació fa esforços per intentar solucionar aquestes mancances. Però que faci esforços no vol dir que faci la política de desenvolupament de les infraestructures educatives que considerem que ha de fer, ni molt menys vol dir que estiguem disposats a combregar amb rodes de molí creient-nos els resums idíl·lics -per dir-ho suau- que ens fa el Sr. Matas.

Com que el tema de la política d'infraestructures és molt ampli m'he centrat en dues de les seves mancances bàsiques: la manca de planificació general i la deixadesa de les estructures de l'educació infantil. I, per descomptat, també parlarem d'obres; farem un repàs de la feina que es fa a través de l'IBISEC i li plantejaré el que crec que són algunes puntualitzacions, algunes preguntes i potser una altra versió de la realitat.

Comencem pel primer punt: manca de planificació general. Aquesta manca de planificació es tradueix en la negativa obstinada a no fer un nou mapa escolar que vingui a substituir el que va acabar la seva vigència el 2004. L'hi hem demanat reiteradament: en els pressuposts, en les interpel·lacions i en les mocions, i ho hem fet perquè considerem que el mapa escolar és l'eina bàsica que ens permetria tenir una vertadera política d'infraestructures educatives. Quan el Partit Popular es nega reiteradament al fet que tinguem un mapa escolar, per què ho fa?; potser perquè li fa por que es vegi on hi ha les vertaderes necessitats? El mapa escolar senzillament és la justificació del Govern respecte als motius pels quals prioritza unes obres enfront d'unes altres i és sobretot, el mapa escolar, un compromís amb aquelles zones que es consideren d'atenció preferent. Vostès en lloc d'això prefereixen fer un llistat de centres en el qual manquen ni les prioritats, ni els criteris, ni els motius; hi manca tot això, no ho explicita. Sr. Conseller, si vostè no menysprea la planificació, que crec que no ho fa, llavors quins són els vertaders motius de la seva negativa a la realització d'un mapa escolar? Com planifica sense establir criteris, ni prioritats, ni zones preferents? Aquest llistat de centres que vostè fa, que té en un vídeo de l'IBISEC, té quelcom a veure amb aquelles zones on les ràtios d'alumnes a classes són, per exemple, les més aixecades? Per suposat; vostè

ara ja m'ho demostrarà donant-me dades concretes perquè jo en tinc aquí unes quantes.

Passem a tocar molt breument el segon dels punts d'aquesta interpel·lació, el que he anomenat la deixadesa enfront de les infraestructures de l'educació infantil. També és un tema recurrent i per tant no faré massa èmfasi en l'argumentació de la seva importància; recordaré solament quines són les dues postures enfrontades. Per un cantó els experts en educació consideren que la primera etapa de l'educació, la de 0 a 3 anys, ha de tenir un caràcter formatiu; contràriament el Partit Popular redueix l'atenció als nins i a les nines d'aquesta edat a un servei exclusivament assistencial, de custòdia, podríem dir. El darrer episodi d'aquest enfrontament de postures que vénen tenint els experts amb la Conselleria d'Educació d'ençà que se'n va fer càrrec el PP ha estat la carta que la degana de pedagogia li ha dirigit, Sr. Conseller. En el seu escrit la degana li demana una normativa que utilitzi i controli tots els centres d'educació infantil, i li argumenta que la precarietat que pateixen i la manca de qualitat que es dona -en qualque cas, la manca de qualitat que es dona en qualque cas- té dos orígens: la manca d'oferta i la manca de control de les condicions -espai, equipaments, titulacions i ràtios.

Sr. Conseller, amb aquest tema em passa el mateix que amb el mapa escolar: no trobo cap explicació a la seva postura. Per això li pregunto: quin és el valor que fa que el Govern del Sr. Matas no vulgui tenir cap responsabilitat en l'educació dels nins i les nines de 0 a 3 anys? I si consideren que tenen qualque responsabilitat, quina és aquesta responsabilitat a l'hora de (...) la qualitat de les infraestructures de les escoles? Per quin motiu es nega sistemàticament a fer una normativa, només una normativa, que reguli les condicions d'obertura i funcionament de les escoles?

I, per fi, Sr. Conseller, parlem d'obres. Parlem d'obres i parlem d'inversions. Parlem d'una altra versió del que s'està fent. Vostè ben segur se'n recorda que hi va haver una època en el nostre país en què les pel·lícules tenien dues versions: l'adequada als interessos i als valors del règim, que estava censurada, que li deien la versió oficial, i la de veritat, que anomenàvem la versió original. Com vostè bé sap que tenia demanada aquesta interpel·lació des de fa uns mesos i la meua intenció era fer un repàs de les actuacions de l'IBISEC, i això ho podia fer de moltes maneres. En aquest cas el Sr. Matas, amb el seu darrer discurs, en donar la versió oficial m'ha ajudat molt en el plantejament. Repassaré aquesta versió oficial relacionada amb les infraestructures.

La versió oficial té dos punts clau: invertim 165 milions d'euros en col·legis i institucions, i hauré fet 34 centres nous. En relació als 165 milions d'euros d'inversió, li he de dir que desafortunadament per a tothom això no és cert; així mateix. Vostès han destinat a obres en aquests tres darrers anys pressupostats encara no 100 milions d'euros. Però això no vol dir ni molt menys que se'ls hagin gastat, això vol dir que tenim un crèdit, que ja anirem gastant i ja anirem pagant, per 100 milions d'euros i escaig. Els comptes que hem pogut fer assenyalen que les seves inversions reals no arriben ni als 40 milions d'euros en tres anys, de 165 a 40 n'hi ha un bon tros, i aquests són els comptes que hem pogut fer seguint les licitacions i les adjudicacions al butlletí oficial, perquè dels

comptes que m'ha enviat l'IBISEC, l'únic que està meridianament clar és que a 30 de juny de l'any passat, dels 55 milions d'euros que tenia pressupostat l'IBISEC per al 2005, només se n'havien gastat 3, el 5,4%. En podem tornar a parlar quan vulgui, Sr. Conseller, i en podem fer un monogràfic d'això, ja el farem ara quan venguin els pressuposts. I sobretot, el podem fer quan aquesta que li parla pugui disposar de les liquidacions anuals i dels resums d'execució i no dels comptes del gran capità com tenim fins ara. Escolti exactament el que li dic, si vol ens ho mirem, jo els tenc aquí els comptes que vostè em va passar.

Bé, Sr. Conseller, també molt resumidament enfront de la versió oficial que han fet 34 centres nous, jo n'hi explicaré un altre, més propera a la realitat. En aquests darrers tres anys, s'han inaugurat 20 centres, dels quals 12 varen ser planificats a l'època del pacte, és que allà també teníem un CD, sí, planificats a l'època del pacte, en té 3 més en construcció avançada, i en tenen, això és el més important, 35 de planificats, Sr. Conseller, amb el mateix concepte que vostè està emprant per al pacte, 35. Fixi's bé, 35 anomenats en un CD, 35 centres molts dels quals ni n'han sentit a parlar en els pobles on es construïran, d'aquests 35 centres ha fet alguna actuació, com per exemple posar la primera pedra a 7, a alguns ni tan sols això, senzillament ha fet el concurs d'idees, però jo ja els compto, 7 a aquells en els quals ha fet alguna actuació. En resum, conseller, pot atribuir-se haver fet 11 centres nous, inclosos aquells que inaugurarà a començament del 2007, i que vostè la setmana passada ja contestava al Sr. Gornés, haver-ne iniciat 7 més, i sobretot pot atribuir-se haver dibuixat, haver planificat, així com ho diu vostè, no sé massa bé on, potser a l'aigua, 28 centres més.

Davant això li pregunto, quina necessitat té vostè i el seu govern d'explicar-nos solament la versió oficial maquillada fins que ni tan sols la reconeixem? Creu potser que no estam preparats per veure la versió original, això que ens deien abans a nosaltres? O potser tot és molt senzill i simplement potser no vol que ens adonem que a la política d'infraestructures, com a moltes de les actuacions de la Conselleria d'Educació, li manca planificació i eficàcia i li sobren interessos aliens a les necessitats educatives.

Sr. Conseller, a l'època franquista havíem d'anar a França a veure les pel·lícules en versió original, ara per sort tenim aquest parlament per intentar que no ens expliqui pel·lícules i sobretot per intentar donar també una altra versió original.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberdi. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, intentaré contestar a alguna de les coses que ha explicat la diputada Alberdi i després també intentaré clarificar un cert estat de

confusió que veig que és permanent, no vull pensar que sigui deliberat, preferesc pensar que està basat en el desconeixement, en la falta de saber què és exactament el que s'està fent, i com s'estan fent les coses, que amb una acció deliberada per incorporar dins l'opinió pública la idea que realment es feia més abans que no ara, en qüestió d'infraestructures educatives, perquè acabarà semblant això.

Per tant, jo el primer que voldria dir, és que algunes de les coses que s'han dit són falses i algunes desafortunades, la comparança entre aquest govern i el franquisme, i en les versions originals i en les versions oficials, em pareix especialment desafortunada. Divendres mateix la Sra. Alberdi em va telefonar perquè li fes arribar una documentació, i jo vaig fet tot el que va ser possible perquè la tengués el mateix divendres, no sé si suficient per poder interpretar el que volia interpretar, i la convid que vengui a la conselleria tots els dies que vulgui a veure absolutament tota la documentació, jo no tenc cap secret de cap tipus a la gestió d'aquesta conselleria, d'aquest departament, vostè pot venir el dia que vulgui i pot mirar absolutament tots els papers, però no ens duguin a la confusió d'allò que està gastat a allò que està compromès, ja ho vaig explicar una vegada en aquest parlament, però veig que ho he de tornar explicar. Una qüestió és que els doblers estiguin gastats i l'altre és que estiguin compromesos. Per a mi, l'important és que estiguin compromesos, jo en el moment que es faci una escola o un institut per 3 milions d'euros, potser no els gasti fins al cap d'un any, però ja està licitat, ja està adjudicada l'obra, i ja hi ha qualcú, per tant, aquest doblers pot ser que no estiguin gastats, però estan compromesos, aquests doblers es gastaran per fer aquest institut, no es gastaran en una altra cosa. Per tant, jo agrairia que hi hagués un poquet de serietat al voltant d'aquesta qüestió, que no sempre hi és.

Vostè em diu que el president m'ho va posar molt difícil, vull, sobretot avui que no hi és, fer un elogi de l'esforç que el president ha fet en els temes educatius i el gran compromís financer que s'ha fet en aquesta comunitat en els temes educatius i, a més, en fi, em sap greu xerrar bé de nosaltres mateixos, sempre és una cosa, Sr. President, poc elegant, però, ahir mateix, vostè hi era present a l'inici del curs acadèmic de la Universitat de les Illes Balears, jo crec que tots vàrem sentir les paraules d'elogi cap al president, al conjunt del Govern, però bàsicament a l'esforç que ha fet la comunitat autònoma, que hem fet tots, amb els doblers de tots, per millorar, en aquell cas, l'educació superior.

Per tant, vostès estan pintant potser una versió que sí que s'allunya un poquet de la realitat. Em diu que no hi ha planificació. No hi ha planificació? Jo crec que sí hi ha planificació, i és una planificació que ja hem trobat, en part posada en marxa, feta per vostès, i en part l'estam revisant, jo li puc dir que en molt poques setmanes tendrem completament definida la reforma del mapa escolar de Menorca, i subsegüentment la de Mallorca, a Eivissa hi ha algunes dificultats de temps que ens duren per ventura un poquet més enfora, però s'està fent una revisió, i en el cas de Menorca en concret, li puc dir que potser abans de 10 dies tenguin damunt la taula la revisió del mapa escolar de Menorca, atenent les necessitats, que és a més una situació distinta a la del conjunt de l'Estat espanyol, perquè és molt fàcil dir ara, venim d'unes estructures mal finançades, sí, però també venim d'una situació

de creixement insospitat, inesperat. Només enguany, fora del període ordinari, quasi hem matriculat 1.000 alumnes, només enguany, fora del període ordinari, període extraordinari de matriculació, és a dir, tenim un creixement absolutament gran en comparació amb comunitats que tanquen escoles, en comparació amb comunitats que perden alumnes, que són la majoria, per cert, i respecte a les quals hi podria haver una revisió des del Govern central de finançament, perquè això nosaltres ho hem demanat, hi podria haver un sistema capitiatiu, hi podria haver un sistema basat que els doblers seguissin l'alumne, però això en aquests moments no és així, culpa del govern anterior, però també culpa del govern actual, en aquest moment aquells que governen a Madrid són vostès, el seu partit, i d'aquest tema se'n desenten, se'n desenten reiteradament.

Després em treu un tema, li he de dir que em sorprèn que a aquestes alçades em plantejgi vostè el tema de l'educació infantil, el compromís del Govern de les Illes Balears amb l'educació infantil. Aquest tema està bloquejat precisament per la desautorització de la LOCE i la redacció de la LOE, en el moment, el primer any d'aquesta legislatura vàrem aprovar fins i tot, aprovar fins i tot, però no va entrar en vigor perquè ja s'havia interposat el recurs, s'havia ja decidit o s'havia donat lloc a aquell decret, que jo crec absolutament il·legal -esper que el delegat del Govern no em posi una multa per dir això- un decret que era absolutament, en la meua manera de veure-ho, il·legal, que per avisar de la LOCE ens va impedir l'entrada en vigor del decret que vostè coneix perquè està publicat al butlletí d'aquesta comunitat i supòs que el coneix, que és el decret que regula com han de ser totes les escoles, fil per randa. En aquest moment, el que ha passat és que fins que no ha estat en vigor la LOE, ha estat no fa un any, fa mig any, no s'ha desenvolupat encara tota la normativa en relació a la LOE. Però clar, vostè parteix, a més, d'una veritat que és la seva veritat, que és la veritat de dir que els principals experts diuen que de 0 a 3 anys és un període no assistencial, fonamentalment educatiu, vostè va tenir l'ocasió, i jo mateix, de comprovar, juntament amb altres diputats d'aquesta cambra, a un país educativament tan avançat com Finlàndia, *in situ*, i allà el que fan no és res de tot això, fins als 6 anys els nins no van a les escoles, ni a les escoles, hi ha una espècie de *kindergarden* d'assistència, diguem, social, alguna mare la contracten entre les altres mares perquè tenguui cura dels alumnes, això ho sap tan bé com jo, perquè ho ha vist, a un país súper avançat en aquesta matèria. Per tant, la normativa de les escoles, en aquest moment, s'ha d'adaptar a les prescripcions de la LOE i segurament s'hauran de canviar algunes coses.

I després versió oficial i versió no oficial de les obres i les infraestructures, clar vostè em diu, vostès han fet moltes coses que ja estaven planificades, naturalment, nosaltres hem fet coses que eren necessàries i que estaven en el mapa escolar, òbviament, com el meu successor segurament farà coses que es defineixen avui en dia en el mapa escolar, això és el més normal del món. Ens hem de referir no a allò que planificàrem o pensàrem que seria convenient fer o prometèrem a qualche ajuntament que faríem eh?, ens hem de referir a allò que hem fet, perquè la legislatura s'ha de mirar per allò que s'ha fet no per allò que estava previst que es fes.

Per tant, jo em cenyiré a això i jo, a aquest nombres que donaré ara i a això que diré avui, ho pos, bé, és a dir, que ho podem autenticar, podem contractar un notari que es dediqui, en vistes a tants dubtes com hi ha, que es dediqui a autenticar si el que jo dic és o no és veritat. 1999-2003, quan vostès governaren es construïren 9 centres, i en trobaren d'aquests 9, 3 que ja estaven començats, cosa completament lògica. Legislatura 2003-2007 es construeixen 24 centres dels quals n'hi ha 4 que ja estan començats, vostès els començaren a la legislatura anterior. Inversió real en obra feta 1999-2003, 60 milions d'euros, inversió real feta 2003-2007, 164 milions d'euros, s'han superat els 150 milions prevists en el pla d'infraestructures i possiblement en el segon quadrienni del pla d'infraestructures que és el que ve, que no sabem qui governarà ni com s'haurà de desenvolupar tota aquesta qüestió, haurà de fer envoltant del mapa escolar que en aquest moment s'anirà dissenyant en una inversió que haurà de superar, ja li dic, en la meua manera de veure-ho, més de 225 milions d'euros, eh?, que això sí que sobrepassa el que estava originàriament previst en el Pla d'infraestructures perquè les demandes són emergents i creixen.

Respecte al finançament de l'IBISEC, jo naturalment sé que li han enviat una documentació comptable, complexa, jo ni tan sols hi vull entrar perquè procur no enredar-me en aquestes qüestions tècniques, perquè no som especialista, jo només deman, els 5 milions que vàrem tenir a l'IBISEC l'any 2004 s'han compromès o no? sí, els 55 milions que vàrem tenir l'any 2005 s'han compromès o no? sí, s'han compromès en obra, sí estan adjudicats, hi ha 55 milions d'euros d'obra adjudicada, sí senyora; els 28 milions del 2006 s'han adjudicat també. Per tant, l'important, que és el compromís contret, i veig que em diu que no però aquí ens enfrontarem perquè jo allò que li estic dient, insistesc, ho podem autenticar, jo estic segur del que dic, ho he comprovat avui mateix a les vuit del matí, abans de venir aquí, per tant, en alguna cosa em puc equivocar, però en termes generals això és així, i a més, anuncio a la Cambra, Sr. President, i acabaré tot d'una agraint la seva generositat, anuncio que l'emergència dels problemes d'infraestructures educatives ens du a la necessitat d'impulsar tots aquests projectes que en aquests moments tenim en cartera i que estiguin en condicions de ser executats, em referesc a projectes d'obra pública escolar, educativa, que hagi passat el pas de projecte bàsic, que estigui ja en projecte d'execució visat per poder-se adjudicar, i anuncio per tant, que després d'ardues conversacions amb la Conselleria d'Hisenda, mitjançant dues operacions, una d'elles de cessió de crèdit amb dos ajuntaments o tres, està encara per determinar més una plurianualitat que es tramitarà amb una despesa anticipada de despeses que es podrà licitar per tant durant aquest curs, durant aquest any, perdó, abans dels nous pressuposts d'una inversió del voltant de 60 milions, perdó de 50 milions d'euros per donar sortida a tota la gran feina que hi ha feta, preparada, i que obeeix a una demanda necessària, emergent que s'ha de resoldre.

Jo comprenc que tot això dins un escenari de protestes, de reivindicacions, de necessitats que s'han d'atendre, vostè si em conegués més sabria que si hi ha algú enemic de les versions oficials som jo, jo no venc aquí a defensar una versió oficial, ni crec que visc en el millor món possible, ni crec que la Conselleria d'Educació sigui la millor possible, ni tan sols que estigui en mans de les millors persones possibles. Jo tot això no

ho crec, li ho dic de veritat, no ho crec, jo crec que feim el que podem, de la millor manera que sabem, però també vull subratllar que amb un compromís del Govern de les Illes Balears, amb un compromís d'aquest parlament, que és qui ens autoritza els pressuposts, i és qui ens diu sí a dedicar aquests recursos per a l'educació i cultura i per construir noves infraestructures, amb aquest suport hem posat en marxa aquests projectes i hem fet aquest esforç inversor que és, vostè ha tret el tema, d'una forma tan notablement superior al de l'anterior legislatura i que obeeix, perquè m'ha fet una pregunta un puntet insidiosa -i acab, Sr. President-, obeeix a la necessitat, nosaltres no feim escoles on ens sembla que hem de tenir content algú fent una escola, nosaltres feim escoles on són necessàries i la ret a vostè aquí perquè pugui a dir quina escola, quin institut vostè no hagués fet o a vostè no li pareix necessari, perquè clar aquí es poden dir coses d'una forma un poc lleugera, però després s'ha de tenir el coratge polític de dir: jo no hagués fet aquest institut o jo no hagués fet aquests escoles perquè vostès l'han fet per motius polítics o per tenir content a no sé qui, digui-ho, si té argument per dir-ho perquè descobrirà que, Sra. Diputada, tots els esforços que venim fent, que fa el Govern de les Illes Balears, van adreçats sense cap dubte a millorar les infraestructures educatives que és una cosa certa i real, material i tangible, sotmesa a auditories si vol, sotmesa que anem amb un notari per tots els pobles de les Illes Balears, vostè i jo i aixequem un acte, perquè la vull discutir aquesta qüestió, és un tema que, sincerament crec que podem defensar, moltes coses segur que s'han fet malament, no hi ha cap dubte, i un no és perfecte i comet tots els dies errors, però aquesta crec que és una de les gestions que el president del Govern pot defensar, com jo crec que va fer, d'una forma ben brillant, el dia de l'estat de la comunitat autònoma, al que vostè considera un discurs, aquells a qui que no els va agrada o els va semblar pobre en aquesta qüestió, a mi em va parèixer molt rellevant i on va subratllar, com li contava que va succeir a la Universitat, els grans esforços que s'han fet i els reconeixements que per part d'aquestes institucions ha tengut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sra. Alberdi, referent a la interpel·lació que vostè ha presentat de la política d'infraestructures del Govern de les Illes Balears, d'infraestructures educatives, nosaltres hem de dir que subscrivim molts dels arguments que vostè ja ha plantejat aquí, perquè entenem que millorar l'estat de les escoles i dels instituts i construir les escoles necessàries, i tot allò que té a veure evidentment amb aquestes actuacions, per tal d'escolaritzar tota la població és un tema bàsic en la política educativa de qualsevol govern.

Per tant, no només és un tema de quantitat, de nombre d'escoles que es puguin construir, sinó també un tema de qualitat educativa. A més, també s'ha dit, si partim del diagnòstic de la realitat de les nostres illes, precisament la

població escolar augmenta, hi ha unes xifres que van entorn del 2% anual, però que si ho comparam amb la resta de comunitats autònomes ens trobam que som precisament aquella comunitat en la qual més augmenta el nombre de població de tot l'Estat espanyol.

En aquest sentit, tenim en aquest moment, un major nombre d'alumnat no universitari, en aquests 10 anys darrers que se situa en el 4,6%. Hi ha un altre tema importantíssim relacionat amb això que és la ràtio alumne professor per aula, que és molt elevada, jo tenc fins i tot dades demanades a la Conselleria d'Educació, realment supera allò que hauria de ser poder dur endavant una actuació educativa per part del professorat, i creiem que és un tema fonamental, el fet de fer millorar les escoles i millorar les infraestructures pot redundar, evidentment a més de tenir més professorat, en un tema clau i importantíssim que és, com dic, la qualitat educativa.

Per tant, tenim una situació en la qual les infraestructures tenen un calat fonamental dins la política educativa. Però què fa el Govern? Nosaltres creiem que se situa molt clarament envers el que ja ha exposat la Sra. Alberdi. Nosaltres veim amb preocupació la política d'improvisació que fa la Conselleria d'Educació, és a dir, el mapa escolar és una eina clau, no és una eina de la qual es pugui dir, bé ja ho veurem, sinó que és bàsica per conèixer quines són aquestes necessitats, on és clau fer un altre centre educatiu o millorar els existents, ampliar-los o fins i tot tenir un manteniment adequat o conèixer fins i tot la previsió d'augment de població escolar que hi haurà a un determinat lloc. Nosaltres creiem que aquesta eina, aquest instrument de planificació, en aquest moment ja fa devers un any que ja el director general deia que estava a punt de fer-se, nosaltres allò que veim que es va fer, és a dir, del 2004 no s'ha revisat fins ara, i ens sembla que sobretot quan es fan anuncis que es faran escoles aquí o es faran centres allà, creiem que s'hauria d'actuar sobretot amb molta previsió, amb molta cautela, i, per tant, abans de vendre determinades coses fer-ho de manera planificada i adequada que és com ha d'actuar el govern. I més quan sentim que, ja s'estan anunciant, concertació de batxillerat, i s'estan fent anuncis d'altres característiques que evidentment també preocupen de cara a poder saber exactament què vol fer en política educativa aquest govern, i, en aquest cas, quin mapa té clar, en lloc d'això, i on hi ha les necessitats.

En segon lloc, entrant en el tema de les infraestructures que nosaltres veim que s'ha venut molt de fum, jo vull recordar que en el 2004 ja sortia al diari perquè es feien aquests anuncis, pagats per tots, i es deia que hi hauria fins i tot 210 milions d'euros en una inversió en 80 ampliacions i 57 nous centres, jo crec que s'ha fet una política excessiva de vendre molt de fum i per altra banda, molt poc transparent, a nosaltres tampoc no ens surten les xifres que diu el Sr. Conseller, o ell té una informació que no es dona després d'una manera clara als grups parlamentaris d'aquesta cambra o realment hi ha en aquest moment una disfunció enorme entre les inversions que hi ha hagut als centres i la realitat, o allò que diu, més que la realitat, allò que ens diu el Sr. Conseller.

En aquest moment, i a més, fins i tot, dit per la mateixa conselleria, s'han inaugurat 7 centres i n'hi ha en construcció 6, quan les previsions evidentment eren de molt més, licitats i

adjudicats, a aquests 150 milions d'euros nosaltres no els veim enlloc, Sra. Alberdi, no sé si vostè ha fet una feina d'investigació molt més profunda que nosaltres, ja que vostè ha presentat aquesta interpel·lació, però nosaltres no els trobam enlloc, nosaltres només veim que hi ha 21 milions que es varen invertir l'any 2005 i 27 milions d'euros evidentment, per invertir l'any 2006, la qual cosa a nosaltres ens genera una confusió terrible i no sé si hauran de venir un parell de notaris per veure exactament què s'ha fet.

Nosaltres no volem entrar en comparacions de res, volem entrar en la necessitat d'haver de fer nous centres educatius per mor d'una realitat, una realitat que nosaltres entenem que ha de ser planificada, i sobretot que es digui la veritat, i que sobretot es clarifiquin quines són aquestes actuacions que es duren a terme, que nosaltres consideram que són almanco fins ara insuficients tenint en compte les necessitats que existeixen per part de les Illes.

Per altra banda, nosaltres, tenint en compte que ens surten, que a aquest moment, a més, el conseller ha dit, Sra. Alberdi, que del que s'ha de parlar no és de les previsions, sinó de les actuacions concretes, 21 milions d'euros s'han invertit en la construcció de nous centres i 15 milions d'euros en les ampliacions de 13 centres, i que això suposarà 5.010 places més, això és el que en aquest moment pareix que ha fet la Conselleria d'Educació, i tota la resta, suposadament, tots aquests 150 milions, nosaltres, com dic, no els veim absolutament enlloc. Per tant, ens agradaria que el Sr. Conseller ens fes, per ventura, ens presentàs en algun moment o en alguna comissió, una qüestió més clara o més concreta, perquè evidentment fent una lectura dels pressuposts, que ja varem dir, també en el seu moment, aquest doblers no hi són.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. Per tot això, i acab, dir a la Sra. Alberdi, que nosaltres realment creiem que la política d'infraestructures és una política bàsica, que ha d'estar planificada, però també que ha de ser transparent i clara, i trobam que tornar recórrer a dir farem, farem, farem, i després a l'hora de la veritat, això es redueix a molt manco ens sembla que sobretot dóna la falta de bona actuació d'aquest govern i de bona gestió en temes educatius.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Alberdi, m'adreç a vostè no només perquè sigui l'autora de la interpel·lació, sinó perquè crec sincerament que vostè avui

ha posat el dit dins la nafra, ha deixat ben clar una certa i clara incompetència d'aquest govern pel que fa a realitzacions. Una incompetència que, això sí, va ben paral·lela a l'habilitat per fer propaganda, això li hem de reconèixer.

Vostè sap que des del nostre grup parlamentari hem presentat nombroses iniciatives en la mateixa línia que vostè ha fet avui, vostè sap també que la resposta és sempre la mateixa, xifres, xifres i xifres. Xifres, però quan ens passejam pels pobles de les Illes o pels centres no els veiem reflectides després enlloc. Però anem per parts, perquè vostè ha tocat bastants de temes, uns més extensos i d'altres més breus.

Parlem primer del mapa escolar, no sé quantes vegades hem sol·licitat des del PSM-Entesa Nacionalista que es redactés un nou mapa escolar, quan teníem la responsabilitat de l'educació nosaltres, es va redactar el primer mapa escolar, vigència 2000-2004, i des de l'inici de la seva legislatura anam reclamant, no que es revisi, que es faci el 2004-2008 que és el correcte, però almanco una revisió, ho hem demanat amb esmenes als pressupostos, amb proposicions no de llei, amb mocions, de tota manera, sempre se'ns ha negat, millor dit, sempre no, hi votaren a favor en una proposta de resolució del debat de política general del 2003, però naturalment, com sempre, després ho varen incomplir, ara diuen que ho compliran, veurem. I vostè sap, Sra. Alberdi, supòs que ho sap, si no li ho repetiré, per què ho han incomplert?, perquè el mapa escolar és una planificació, un estudi de les necessitats, una planificació de les actuacions i un compromís públic amb la comunitat educativa, i d'això, res. I ara diuen que almanco els de Menorca el tindran d'aquí a 10 dies, clar, ara s'ha acabat la legislatura, ara s'ha acabat la legislatura, lògic.

Si haguessin fet un mapa escolar, Sra. Alberdi, haguessin tengut durant tota la legislatura les mans fermades per fer i desfer en funció dels interessos que no són els de l'educació, sinó els del seu partit. No podrien haver fet inversions allà on els convé sinó només allà on és necessari, i això ja és massa, ja és massa per a ells. Volen les mans lliures, han volgut les mans lliures per prometre i per castigar, per afavorir i per pressionar, per decidir quines obres fan, no en funció de les necessitats reals, sinó en funció dels interessos, tan senzill com això, però també tan trist com això.

El Sr. Conseller li ha fet un repte: digui'm un sol centre que jo hagi fet per interessos, jo no sé si vostè li contestarà, permeti'm que jo sí que li contesti: Ciutadella, dos centres, dos centres de secundària, un massificat absolutament, Maria Àngels Cardona, què té? Un projecte redactat, un projecte visat, a punt d'executar i li frenen; Josep Maria Quadrado ni molt manco tan massificat, té molt més demanda, a més, el Cardona, idò prioritzen el Josep Maria Quadrado, i per què, demanarà vostè, perquè l'ajuntament que, naturalment és del PP de Ciutadella, així ho va demanar perquè així tindran uns espais per a ells. *Quod erat demonstrandum*, no ho demanava?, idò ja ho té. I aquesta és la tònica d'aquesta conselleria, una conselleria d'Educació que el darrer que li importa és l'educació i, si no parlam d'un altre tema que vostè també ha esmentat en la seva intervenció, l'educació infantil, 0 a 3 anys.

Vostè ho ha dit i ho sap tan bé com jo, que hi ha un alt índex de fracàs escolar existent a les Illes Balears, molt alt,

però vostè també sap tan bé com jo que qualsevol pedagog, qualsevol estudiós de l'educació li dirà que una bona educació infantil de 0 a 3 anys és una solució o una via per reduir un fracàs escolar. I a Finlàndia, els *kindergarden* no són guardaries, són una altra cosa, Sr. Conseller, no ens enganyi.

Anem en aquest sentit, però per què no ho tenen en compte a això?, per què no tenen en compte la importància de l'educació infantil? Perquè no els preocupa, no els preocupa gens, això seriosament és massa educatiu per a ells, és massa pedagògic, massa complicat, i a més a més, això no dóna vots, el que dóna vots és fer gran cerimònies, grans congressos, grans espectacles, però invertir en una cosa, els resultats de la qual es veuran d'aquí a uns quants anys, Déu ens en guard, si no governessin ells, qui se'n duria els fruits? Això no ho poden consentir, no ho poden consentir.

Per això, ens ve amb la història, el conseller, de la LOCE i la LOE, sense LOCE i sense LOE a aquesta comunitat hi havia un pla d'educació infantil 0 a 3 anys, que el van eliminar, que el van eliminar, i que donava subvencions als ajuntament per construir nous centres, places escolars públiques, i per mantenir els existents, el van eliminar. I per això, també boicotegen i no fan costat a la tasca del Consell Insular de Menorca, que amb recursos propis i fent un enorme esforç pressupostari, li puc assegurar, ha aconseguit que Menorca tenguí els índexs d'educació infantil millors de tot Espanya i uns dels millors de tot Europa. Per això, no importaven LOCE ni LOE, voluntat política. Però això és massa educatiu per a ells, i l'educació, Sra. Alberdi, els interessa poc encara que tinguin el títol.

I així anam, fracàs escolar, abandó d'estudis, retrocés en l'avaluació de l'escola pública, augment de conflictes en els centres, degradació de l'educació infantil, això és el balanç d'aquest govern i no el que ens va dir el Sr. Matas l'altre dia.

Bé, i després pujarà aquí una altra vegada el conseller i ens cantarà la mateixa cançoneta de sempre. La mateixa cançó que va entonar el Sr. Matas la setmana passada, la cançoneta de les xifres, no diré falses, però diré maquillades. Perquè vostè, Sra. Alberdi, recordarà perfectament quantes vegades ha pujat aquí dalt el conseller amb l'únic argument que fa moltes obres i que l'anterior govern gairebé no feia res. I això no és cert, l'anterior govern va fer una enorme feina de noves infraestructures educatives. I haurien de tenir la dignitat, aquí dalt, de reconèixer-ho.

Jo som menorquí, Sra. Alberdi, per tant, conec bé Menorca, i li puc dir, a tall d'exemple, que a Menorca no han fet ni un sol centre nou, ni un sol centre nou, n'han inaugurat dos, Margalida Florit i el (...) els vam deixar a punt d'inaugurar; a més a més de moltes obres de remodelació i d'ampliació que varen trobar en marxa. Jo record que el que s'aplica ell que la reserva de crèdit comença en el moment que es fa el projecte, i no en el moment ni tan sols de l'obra acabada ni de l'adjudicació, idò s'hauria d'haver aplicat a l'època del pacte de progrés. Perquè segur que férem coses, faltaria més que no haguéssim fet res, però no diuen que es varen trobar els calaixos farcits de projectes, que es varen trobar obres ja a punt d'adjudicar, que es van trobar projectes supervisats i visats que havíem de tirar endavant i amb reserva de crèdit alguns, això no ho diu. Sap quants projectes varem trobar dins el calaix ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Riudavets, per favor.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acab tot d'una. Sap quants projectes varem trobar quan varem arribar nosaltres a la Conselleria d'Educació?, perquè abans també havien governat Educació ells, eh?, dos, dos. A veure, Sra. Alberdi, que quedi clara una cosa, haurien d'acceptar, haurien de ser més humils i acceptar que fan el que poden, però sens dubte fan molt menys del que diuen i tot el que diuen no és el que fan.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari ... Després tindrà el torn de rèplica i contrarèplica. Pel Grup Parlamentari Popular, Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. La ignorància és atrevida, Sr. Conseller, com que no atribueixo ignorància a la Sra. Alberdi, hem de concloure que la mou un altre afany, la qualificació del qual deix al criteri dels diputats i diputades.

He de dir, Sr. Conseller, que la intervenció del grup proponent, del PSOE, respon al Nodo que veim diàriament als mitjans de comunicació, el Nodo que vol fer veure allò que no és, el Nodo que vol fer veure que és un govern que no s'interessa per l'educació d'aquestes illes, que és un govern que destrueix territori, que és un govern, ho veurem ara a la següent moció, que no fa els deures. Per tant, Sra. Alberdi, jo he de dir que la seva intervenció m'ha decebut profundament, perquè al meu entendre és posar plantejaments i arguments que estan agafats amb pinces.

L'any 2004, la Conselleria d'Educació decideix impulsar la creació de l'IBISEC, una manera de promoure, millorar la gestió amb la construcció i la millora dels centres educatius a les nostres illes. Aquesta va suposar una mesura sense precedents a la nostra comunitat autònoma, sense precedents per la mateixa iniciativa i sense precedent pel nombre d'inversions incomparables fins al moment a les nostres illes. El factor afegit de l'augment de la població escolar, amb taxes que nos e sospitaven en el moment de la transferència d'Educació, ha estat un nou element que ha afegit encara més valor a l'esforç que està duent a terme el Govern de les Illes Balears. Un govern que s'implica de forma urgent a donar solució a aquesta necessitat d'infraestructures, impulsant, per exemple, el Pla d'infraestructures educatives 2004-2007, i una segona fase d'aquest pla 2008-2001, amb els objectius claríssims, fixats: ampliar centres de secundària, ampliar el nombre de centres d'educació infantil, ampliar les escoles oficials d'idiomes, d'art, els conservatori, ampliar l'oferta de formació professional, etc.

Entre el 2006 i el 2007 es preveu una inversió de 160 milions d'euros, no és una xifra menor, no és menor sobretot quan ho comparam amb l'anterior període, amb l'anterior

govern. Es triplica per tant la inversió en centres respecte de la fase 99-2003, s'han creat més de 13.000 noves places escolars; en redacció hi ha 37 projectes d'ampliació o reforma per una valor de 55 milions d'euros, entre el 99 i el 2003, ho ha dit el conseller, es van posar en marxa 9 centres en funcionament, dels quals 3 ja estaven iniciats a l'anterior legislatura, entre el 2006, durant aquest any, 21 centres acabats més 4 que s'acabaran el 2007, més 10 centres nous en funcionament entre el 2007 i el 2008.

Jo entenc que aquestes xifres no agradin gent a la Sra. Alberdi ni a la resta de grups de l'oposició, però és que les xifres són les que són i no les que ens agradaria que fossin, Sra. Alberdi. La gràfica canta per ella mateixa. Abans del pacte, després del pacte. Aquestes són les xifres que nosaltres hem promogut des del Govern de les Illes Balears. Però no només açò, no només s'han impulsat nous centres i ampliació d'altres, sinó que s'han promogut millores en condicions de seguretat, en la promoció del consum d'energia, a promoure un sistema òptim d'enllumenat, a suprimir barreres arquitectòniques. No són, per tant, senyores i senyors diputats, xifres menors, els hem de donar la importància que correspon. Ben igual que s'ha fet amb la implantació dels plans d'autoprotecció, que ningú no els ha esmentat avui aquí. Jo sí que vull fer una referència açò, perquè té la seva importància.

S'ha impulsat l'estudi per detectar les mesures relatives als sistemes d'emergència que puguin tenir els nostres centres, he de recordar que només el 48%, quan va entrar aquest govern, disposava de plans d'autoprotecció i només el 3% d'aquests centres que comptaven amb aquests plans d'autoprotecció els havien aplicat. Durant el 2006 la implantació de tots aquests plans de protecció es farà a la secundària, per tant és una mesura més, molt important, que el Govern de les Illes Balears impulsa. Igual que també s'han dotat i instal·lat parcs infantils a centres d'infantil i de primària, de 3 a 6 anys, per un import de 346.000 euros, amb la qual cosa s'han aconseguit 56 parcs per als infants.

En definitiva, senyors diputats i senyores diputades, el temps se m'ha acabat, pensam que la Conselleria d'Educació afronta amb les mesures adients les necessitats d'infraestructures educatives de la nostra comunitat autònoma. Repassant les xifres em recorda molt un famós partit que va tenir lloc ja fa temps, un partit de futbol, se'n recorden vostès de l'Espanya-Malta? 12 a 0. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sra. Alberdi?

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, efectivament, jo també en tinc molta de confusió, per això he fet aquesta interpel·lació, estic absolutament confosa, i ara començaré a fer repàs d'aquesta confusió. Precisament d'això em queixo.

Ara mateix el Sr. Gornés ens ha dit que han fet 13.000 places noves, el Sr. Matas l'altre dia va dir que 20.000. Només aquest detall, no va ser res, 7.000, quasi el doble, però no importa.

Jo de cap manera no he dit que no faci res, de cap manera. De cap manera no he dit que vostè faci més o menys del que es feia abans, no, tampoc no ho he dit. Senzillament he dit que de tots els seus centres que ha inaugurat que, ja he dit que he comptat fins i tot els que inaugurarà l'any que ve, n'hi ha molts que els va dissenyar el pacte de progrés, com li passarà a qui vengui properament a fer-se càrrec d'aquesta conselleria d'Educació. Efectivament, perquè això té a veure amb els diners, Sr. Conseller, com vostè ha explicat molt bé. Per tant, aquests comptes que vostè està presentant, això, clar que necessitem potser notari o senzillament necessitem la liquidació del pressupost que l'han de tenir feta des del mes de maig i que jo no he trobat, però potser ha estat una equivocació per part de qui m'havia d'enviar aquesta documentació, i quan la tinguem, aquesta liquidació del pressupost, tornarem a parlar del que vostè vulgui, perquè el que vostè està dient és que aquests 165 milions que diu que s'ha gastat i que m'ho diu així, amb un llistat que jo també puc treure, perquè jo en tinc un altre de fet, exactament, on diu que ens hem gastat, segons el que hi ha licitat i executat en el pressupost, 23.480.000 euros. Escolti, ho podem mirar, ho podem comparar, però és molt més senzill, porti'm el pressupost, porti'm la liquidació del pressupost, faci que m'arribi, i llavors veuran ... jo li asseguro que en tornaré a parlar, li faré preguntes i li faré una altra interpel·lació. Li ho asseguro.

Li he preguntat això del mapa escolar, perquè el mateix IBISEC, com a objectiu núm. 1, posa "completar la xarxa del mapa escolar. L'IBISEC començar el 2004, com molt bé ha dit el Sr. Gornés, el 2004 havia perdut vigència el mapa escolar, no té res a veure que s'aprovi la LOE, no té res a veure amb res, ja ho ha dit molt bé el Sr. Riudavets que ha passat aquí amb el mapa escolar i quin és el motiu pel qual vostè no en vol, de mapa escolar, no en vol. Escolti, fins i tot València, que és tan propera a vostès ideològicament, en té, de mapa escolar. Vostè ara farà una reforma segurament de les previsions de l'IBISEC, però continuarà havent-hi el mateix problema, amb quins criteris farà aquesta prioritització, amb quins criteris farà aquesta planificació? Aquesta és la meua pregunta, però afortunadament no (...) que me la contesti.

M'ha dit que havia estat poc afortunada fent comparacions amb el franquisme. Jo, la veritat, és que no se m'havia acudit, he dit el que les versions oficials, però clar, ara recordant els valors que va dir el Sr. Matas, sí, ho he dit, però ho he dit amb l'elecció de les versions oficials ... Vostè ara em contesta, Sr. Conseller. He dit, sí, i continuo dient-ho ...

(Se senten veus de fons)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Teníem unes versions oficials i per això he dit abans que hi havia versions originals i versions oficials, però ara sí que ho dic, perquè el discurs que va fer l'altre dia el Sr. Matas en relació amb els valors de l'educació, no estic parlant de les inversions, estic parlant dels valors de l'educació, no són del franquisme, Sr. Conseller, són ..., vostè sap que ara acaben de

trobar l'esquelet d'una nena australopitecus que fa tres milions i mig d'anys, doncs més o menys de la mateixa edat són aquests valors que va dit el Sr. Matas, i quan vulgui en parlem. Parlem de cada un dels valors i de què signifiquen aquests valors, perquè precisament aquest valor de no tenir en compte, de no fer-se responsable de l'educació dels nens de 0-3 anys, ens està posant que tinguem el nombre més alt de repetidors als 8 anys que tenen a tota Espanya, fins i tot més alt que Ceuta i Melilla.

Quan vostè ens parla de l'educació a Finlàndia, jo també vull que aquí hi hagi l'educació de Finlàndia, però aleshores copiem-ho tot, eh?, copiem la seva política d'escoles infantils o de no escoles infantils i copiem tota la resta, el paper dels ajuntaments, copiem el finançament, copiem el prestigi que han aconseguit donar-li a l'educació en la societat, i joestic disposada, firmo demà mateix.

Se m'acaba el temps, tenc aquí dades, moltes, m'han ajudat molt i ho agraeixo, a fer aquesta interpel·lació, i ara mateix podríem repassar illa per illa els centres que vostè té acabats, els que són planificats pel pacte, els que té més o menys començats, els que té avançats i els que té en aquesta política de ja veurem quan podem fer-los, que són la immensa majoria, 42 a Mallorca. Val, els tenc aquí, si vol, els hi relaciono un per un.

Vull anar acabant, perquè crec que n'haurem de parlar moltes més vegades, i només li vull dir que quan parlàvem d'aquesta interpel·lació i parlàvem de la política, jo crec que vostès fan una política, ja ho han dit altres que m'han precedit, una política de fum i mentides. L'altre dia un company em comentava que la seva política d'infraestructures li recorda aquest decorat dels espagueti western, sap vostè, Sr. Conseller, aquests que són la façana i darrera s'aguanten amb un pal? Jo li vaig dir, home, no sé si exactament això, perquè coses se'n fan, però a mi aquesta política d'infraestructures sempre em recorda, quan hi penso em ve al cap, el títol d'una pel·lícula, ja una mica antiga, que es deia "Sexo, mentiras y cintas de video", no sé si la va veure vostè, perquè, en realitat, aquesta és la política d'infraestructures que fa i la política de la conselleria que fa vostè, Sr. Conseller, amb el permís, l'autorització i el gran suport del Sr. Matas, una política de fum, exageracions, mentides, i això sí, un vídeo de l'IBISEC.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberdi. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, gràcies per la contribució tan constructiva com sempre en aquest debat sobre infraestructures educatives, perquè és fàcil afegir-se a les coses que es fan bones com a pròpies d'un mateix.

Ahir vespre jo seguia amb molt d'interès com segueix tota la campanya o pre-campanya electoral de Catalunya, i el Sr. Mas va dedicar deu minuts a parlar de trilingüisme, perquè en aquests moments hi ha un gran debat a Catalunya, tothom vol

fer trilingüisme, Catalunya s'ha de convertir en una societat trilingüe. I el Sr. Mas explicava, no, escolti, ara ens farem trilingües tots perquè ..., aquesta és un poc la qüestió.

Ara resulta que les infraestructures ja les trobarem dins els calaixos plens de projectes, pressuposts, planificacions ..., sí, algú ho ha dit, algú ho haurà dit, a això, miri jo li diré una vegada més, i estam disposats a discutir-ho allà on sigui, el que varen fer vostès, els centres que varen construir, és que és una cosa òbvia, és evident, vostès varen construir 9 centres durant la legislatura i en trobaren 3 de començats, això és així, no és d'una altra manera. Nosaltres hem construït 24 centres i n'hem trobat 4 de començats. El meu successor trobarà també projectes, centres, perquè és normal que sigui així. Jo només he dit, amb tota la humilitat del món, que els que cerquen la comparació són vostès, jo no tenc cap interès a pujar a explicar totes aquestes qüestions, no tenc cap interès, i molt menys a construir un escenari d'espagueti western, no tenc cap interès a construir cap escenari, però hauríem de tenir alguna fidelitat a la veritat, encara que fos mínims i remota, una mínima fidelitat a la veritat.

Sr. Riudavets, vostè pot pujar aquí com puja sempre a dir que no ens interessa l'educació, que no feim res i que tot el que feim ho feim malament, està molt bé que ho faci així, segurament és la seva obligació i el seu discurs, però els fets són caparruts, i els fets són els que són, i esmentar el tema de Ciutadella, on hi havia un insospitat interès que no es fes res, és a dir, es planificà un tercer institut, però que no es fes res, sabem molt bé de qui és aquest interès, i li diré més. És ver que vàrem inaugurar obres de centres que vostès havien començat, no ho he negat mai, em sembla, i a més em sembla el més correcte del món, no passa res, però justament veurem començar un dia d'aquest l'escola d'Alaior, que serà nova, veurem començar ... -hi ha un tema que li vull recordar perquè és molt maco-, veurem la reforma del Quadrado ben aviat, veurem l'ampliació del Castell de Santa Àgueda a Ferreries, i veim ja com creix l'escola de Sant Climent, i farem el centre d'aprenentatge del Far de Cavalleria, que aquest tema és un escàndol, perquè se'n varen anar a es Mercadal, tot el pacte, a signar un conveni amb el batle d'es Mercadal, que la consellera de Medi Ambient, el conseller d'Educació, el conseller de no sé què i el conseller de no sé què més, farien el camp d'aprenentatge i firmaren un conveni fabulós ..., no, no em digui que no, perquè en tenc una fotocòpia, la hi enviaré, varen firmar un conveni que havien de fer un camp d'aprenentatge que havia de ser fabulós, i no ho varen fer. I passaran la vergonya que nosaltres el farem de la mà del batle d'es Mercadal. Això és el que els passa a vostès, i vostè es pot fer tot l'enfora que vulgui de la realitat, a mi m'és igual, jo respect moltíssim la seva opinió i la de tothom, però vostè no pot negar determinades coses que són certes, com neguen tot el tema de les inversions, no ho poden fer.

La realitat dels recursos que es destinen a l'educació és un fet, la comparació amb la legislatura anterior és d'una evidència aclaparadora. La realitat és la que és. Clar, llavors podem sortir aquí a dir que feim un centre a un lloc determinat -que ho ha dit vostè i jo ho he dit abans- per interessos polítics, etc., però jo crec que estam en condicions de justificar que de tots els centres que s'han creat, que tota la inversió que s'ha fet obeeix a vertaderes necessitats.

Respecte del tema de l'educació infantil, home, els fets també són caparruts en aquesta qüestió, aquí es va, perquè és publicat al butlletí de la comunitat autònoma, un decret que regula com han de ser els centres de 0 a 3 anys del qual jo som l'autor, si no material, almenys qui ho va dur al Consell de Govern i ho va fer aprovar, i no va entrar en vigor perquè s'havia paratitzat d'una forma absolutament il·legal la LOCE, per això no va entrar en vigor aquell decret, perquè s'havia paratitzat la LOCE d'una forma il·legal i varen posar aquesta cautela que no entràs en vigor, però el decret és al butlletí, el poden anar a mirar, no digui que no ens interessa i que no feim res, el decret està fet, i el que ha impedit en el seu moment la seva entrada en vigor, és la LOE.

Jo, Sr. President, no em vull allargar, perquè són moltes les coses que s'han dit, i la majoria injustes. Aquí se m'acusa sovint de falta d'humilitat, i a mi és el que menys em preocupa, perquè jo som una persona ben humil, intentant fet, i ho dic amb la humilitat que em demanava el Sr. Riudavets, em sembla que era vostè que m'ho demanava, jo tenc la humilitat de dir que feim el que podem, és això el que vol que li digui?, que feim el que podem, però si vostè em diu que hem de fer planificar o atendre un ajuntament que està desbordat per un creixement del qual nosaltres no en tenim cap culpa, que és el que es produeix per raons demogràfiques, per raons socials, no tenc cap dubte, el primer que he de fer és atendre aquestes necessitats, naturalment, de la manera que pugui i amb les prioritats que pugui, però aquesta és la meua principal obligació, molt més important que decidir si d'aquí tres o quatre anys podré fer una escola o un centre determinat, quan hi ha necessitats tan evidents i tan immediates.

Veig que no ha interessat a la cambra el tema que he explicat, per tant no el reiteraré, perquè ningú no n'ha parlat, de l'excepció de crèdit de la despesa anticipada per poder finançar tota una sèrie de nous centres que és molt necessari que es facin, ho destac, al mateix temps que agraesc al portaveu del Grup Popular la seva intervenció sempre elegant i sempre seriosa i ben fonamentada i que, naturalment, és un motiu més per poder agrair al Grup Popular el suport que dona al Govern.

Jo no he vist una pel·lícula que es diu "Sexo, metiras y cintas de video", no sé si me la recomana, però si la recomana vostè, potser l'hagi de veure, no ho sé, no som massa aficionat al cine. També ha fet un altre comentari desafortunat, com alguns comentaris que fa la Sra. Alberdi, que és que ..., no sé si no ho he entès bé, però crec que més o menys ha vingut a dir que la nina aquesta que no sé com es diu, que sortia d'una ture l'altre dia, que va viure fa no sé quants de milions d'anys i va ser la primera ..., una antecessora nostra, ja tenia la ideologia repressora, ultraconservadora o, no sé com ho ha dit, del Sr. Matas, la qual cosa és dir molt del Sr. Matas i de la transcendència de les seves idees, jo no donaria lliçons d'ideologia ni d'actituds morals quan es tenen responsabilitats de govern, perquè podríem parlar de personatges molt més recents, i no fos cosa que es descobrís que aquesta figura, aquest primer antecedent nostre, resultàs que l'haguessin descobert enterrat en calç viva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i la votació de les mocions.

III.1) Moció RGE núm. 7992/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de diners públics a l'àmbit de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6205/06.

En primer lloc, debatrem la Moció RGE núm. 7992/06, presentada pel Grup parlamentari Socialista, relativa a gestió dels diners públics a l'àmbit de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6205/06. Té la paraula el diputat Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. El punto primero de la moción que traemos a consideración de esta cámara pide que el Parlamento constate y condene que durante esta legislatura se ha dado un fuerte incremento de la corrupción en los ayuntamientos gobernados por el Partido Popular en el ámbito de las Islas Baleares.

Durante la interpelación, que fue suscitada por el presidente Sr. Matas a nuestra portavoz, y que por ausencia del Sr. Matas se tuvo que sustanciar, en su momento, con el Sr. Rodríguez, se hizo por nuestro grupo un repaso a la gran cantidad de casos de corrupción, unas veces más presuntos, otras veces menos, casos que decíamos que están asolando nuestra geografía municipal en los ayuntamientos gobernados por el Partido Popular. La estrategia del Govern cuando se contestó a esta interpelación, la estrategia encabezada por el Sr. Rodríguez, aunque también sería justo decir que en este caso es una línea plenamente compartida por el Sr. Matas, se basó en lo siguiente.

Primero en intentar decir que todos somos iguales, lo primero que trata de decir aquella persona que es sorprendida en una situación más o menos irregular es "todo el mundo lo hace, todos somos iguales", aunque realmente no sea eso así. El Sr. Rodríguez comenzó aquí a mezclar, en un batiburrillo incansable, datos medio ciertos, datos medio falsos, datos completamente falsos, tratando de transmitir la concepción de que la corrupción es algo extendido por todas partes y no sólo por los ayuntamientos del Partido Popular. Llegó el Sr. Rodríguez a mentir públicamente aquí, y así lo queremos hacer constar al decir, por ejemplo, y no me entretendré con todo, que tres representantes del PSOE en ses Salines tenían infracciones urbanísticas, y justo es decir que de inmediato los tres concejales solicitaron a la alcaldesa del Partido Popular que les extendiera una certificación de que no tienen ni una sola infracción urbanística, y así la tienen. Es más, fueron un poco más lejos y pidieron que se creara en aquel ayuntamiento una comisión de investigación que estuviera presidida por el mismo Sr. Rodríguez para investigar cualquier tipo de infracción urbanística, no podrá ser porque el Partido Popular votó en contra.

Si todos somos iguales, que es la primera defensa que hace, en este caso, el Gobierno, el segundo punto es sostener que la corrupción es consubstancial al Gobierno, y se pudo un

ejemplo en la interpelación que si algún partido no tiene corrupción es porque no gobierna, es decir que todo aquel partido que gobierna tiene que tener corrupción y se hizo mención a otro grupo político concreto.

La tercera conclusión que se propuso a la interpelación por parte del Gobierno, es que debía de haber una especie de pacto de silencio, que no se presentaran moción, se dijo, “no presenten moción o ya veremos”, pues bien, no hacemos caso ni a una cosa ni a otra y presentamos esta moción.

Ni que decir tiene que no estamos de acuerdo en lo que se dijo por parte del Gobierno en la interpelación y queremos que se constate y se condene el fuerte incremento de la corrupción en las Baleares del presidente Sr. Matas y al mismo tiempo que se rechacen los pactos de silencio propuestos por el Sr. Rodríguez, rechazo que vendría a constituir el punto cuarto de la moción sobre el cual ya no me extenderé.

El punto 2 de la moción venía referido a la condena al cobro de comisiones a cambio de favores y a la sustitución del interés público por el privado, especialmente en la contratación administrativa y en el urbanismo, creemos que este punto requiere poca explicación y entendemos que todos los parlamentarios están de acuerdo y al menos formalmente estarán de acuerdo y todo el mundo votará a favor de un punto tan claro, porque en este tema hemos de ir buscando, aunque sea con renuncias a lo que es la posición más estricta de cada grupo, hemos de ir buscando puntos de conexión entre todos que nos permitan decir cuanto menos estamos de acuerdo en esto, y si estamos de acuerdo en este vamos a buscar solución a los problemas que se nos presentan.

El punto 3 es quizás el punto más novedoso y que sin duda más polémica ha traído, que es aquel en el cual proponíamos que se creara una unidad de inspección, decíamos en nuestra moción que se tenía que crear en el término de 30 días, mediante una ley de mayoría cualificada de dos tercios, una unidad de inspección especializada en la investigación patrimonial con garantías de independencia de cualquier poder ejecutivo y con la finalidad de contrastar la legalidad en el enriquecimiento de gestores de dinero público en el ámbito de las Islas Baleares. Está expuesta nuestra moción con un carácter muy genérico, no concretamos prácticamente casi nada, solamente decimos cuál es nuestra intención general para buscar, como he dicho en mi intervención hace un momento, puntos mínimos en los que podamos estar de acuerdo, y luego que cada uno ponga sus discrepancias en donde estime oportuno.

Miren, creemos que es importante eso de la inspección por lo siguiente, cuando se pronuncia un pago de comisiones a cambio de favores en la contratación administrativa o en temas urbanísticos, que es donde normalmente sucede, no quiero decir que en otros puntos no pueda suceder, pero me estoy refiriendo a lo que es más candente y donde normalmente nos encontramos con estos acontecimientos. Pues bien, es de todos conocida la dificultad que existe para que cualquiera de las dos personas que intervienen, el que paga y el que cobra, hagan público su ilícito contrato, no firman escrituras públicas en el notario, no reúnen a la prensa para hacer un acuerdo de estas características, son pactos secretos y oscuros, no hay papeles,

solamente puede haber voz, y pueden estar seguros de que si los corruptos son sorprendidos y su conversación se graba, incluso por ellos mismos, negarán su voz, es decir, que tenemos voz y a veces la voz tampoco sirve para mucho, siendo incluso la última moda ni siquiera poner la voz, ni siquiera hablar de esos temas comprometidos, y a veces se dice ya que los corruptos en sus transacciones se limitan a exhibirse papelitos pegados en la mano con las cantidades que conforman las transacciones.

En definitiva, si el que paga no lo hace público y además con pruebas de casi imposible obtención, por el lado de la contratación no se puede descubrir la corrupción, es prácticamente imposible, al menos conceptualmente, descubrir la corrupción. Por eso, para descubrir a los corruptos debemos buscar por el otro lado. La corrupción normalmente produce incrementos patrimoniales extraordinarios, normalmente difíciles de justificar, normalmente, normalmente la corrupción por dinero se suele concentrar, como ya hemos dicho, en la contratación administrativa y en el área urbanísticas, por eso, las dos actuaciones de actuación, dos condiciones preferentes, sin descartar ninguna otra, tampoco hay que descartar ninguna otra condición, las dos condiciones preferentes de actuación deberían de concentrarse ante la existencia de un incremento patrimonial extraordinario de quien tiene poder de contratación administrativa o facultades urbanísticas, de forma, ya digo, preferente, que allí ya hay bastante trabajo.

¿A quién se debe encargar dicha tarea? Este es el núcleo, digámoslo así, más importante de este tema. Nosotros entendemos que quien percibe rentas de la producción puede moverse a varios niveles: a un nivel pequeño, sin muchos medios, y en tal caso tiene poco disimulo en mostrar su mejora -sería el caso, por ejemplo, de un, digámoslo así, de un alcalde pueblo que pasa en pocos años pues de vivir de alquiler a ser propietario de una o varias mansiones de valor millonario, por ejemplo-, a ese nivel normalmente se trata de justificar el mayor nivel de vida; en juegos de azar, hay muchos que les toca la lotería, a veces, después de cambios en su situación política; en rendimientos de una empresa privada de la que se es titular, etcétera.

Ahora, también hay otro nivel, el alto nivel, sería, por ejemplo, el caso de quien licita contratos por cientos de millones de euros percibiendo probablemente comisiones en consonancia. En este caso, y teniendo en cuenta el importe, así como el nivel de conocimiento de los mecanismos mercantiles del sobornador, los pagos son mucho más sofisticados, utilizándose medios mucho más barrocos; por ejemplo, se le puede vender al corrupto un bien por menos precio de su valor, se le entrega un bien con una escritura pública por un precio inferior a su valor, con lo cual percibe la diferencia como una donación en cubierta; también se le pueden transferir, por ejemplo, acciones al portador de una sociedad, que a su vez controla otra que es la titular, por ejemplo del precio pagado por el soborno; o también se puede utilizar las facilidades y la opacidad de los paraísos fiscales. Es decir, hay muchos ejemplos que, obviamente, ninguno de ellos aparece en renta, ninguno.

Teniendo en cuenta, pues, el mayor volumen de este tipo de comisiones, llega un momento en que no se puede ocultar el

nivel de vida. Y a veces se opta por la retirada de la política, para dedicarse a la empresa privada, de modo que el éxito en la nueva tarea justifique el incremento de patrimonio. Ante la complejidad que tienen tales casos, mi grupo considera que el perfil adecuado para el cargo sería el de una persona especializada en la lucha contra el blanqueo de dinero y el crimen organizado, puesto que hay que blanquear dinero y el crimen está organizado entre un grupo, con la garantía que podría dar su pertenencia a los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado. En definitiva, un oficial de la Guardia Civil o de la Policía Nacional que podría contar, a su vez, con un número reducido, pero suficiente, de ayudantes con la misma especialización y con facultades para poder utilizar su rango en la investigación; es decir, no pedimos, por decirlo de alguna manera, conferir potestades extraordinarias a un civil, lo cual podría ser en algunos casos irregular o tener muchas dificultades en la plasmación práctica de su actividad, sino a alguien que dispone ya de la autoridad encomendarle una misión adecuada a lo que es su función pública y para la cual está plenamente capacitado. Esta cualificación permitiría además y facilitaría en su caso el contacto con la Fiscalía Anticorrupción, cuya tarea podría complementar, llegado el caso, puesto que esta persona podría investigar un determinado patrimonio en una circunstancia determinada, podría no encontrar ninguna cosa irregular y asunto concluido, o podría encontrarla y, en tal caso, pues podría derivarlo, si fuera conveniente o oportuno, a la Fiscalía Anticorrupción.

Hay una serie de detalles que creo que deberíamos consensuar en el proceso de elaboración de la norma que estamos proponiendo, como por ejemplo, podría ser, ya digo, son planteamientos a revisar, que dicha persona hubiera tenido destino fuera de Baleares durante los años anteriores a su nombramiento, que su elección estuviera limitada a un período de tiempo equis, que esa persona, antes de acceder al cargo, por supuesto, compareciera ante el Parlamento para que una comisión parlamentaria estudiara y comprobara su adecuación para el cargo, etcétera. Creemos que si conseguimos generar, si conseguimos crear un órgano que sea sobre todo una cosa, eficaz, y no eficaz contra lo que es palmario, contra lo que está encima de la mesa, sino contra lo que está oculto, contra los movimientos más extraños y más sofisticados que son los que más dinero pueden llegar a mover, entendemos que no sólo será importante para nuestra comunidad autónoma desde el punto de vista de lo que puede ser castigar al que haya hecho una conducta que no corresponde, sino entendemos algo más importante: que esa función podría generar una labor disuasoria de gran importancia de cara al futuro. Y créanme, señoras y señores diputados, si les digo que esa función disuasoria sería muy agradecida, no sólo por el bien de las arcas públicas sino también por la sociedad y por muchísima gente en nuestra comunidad autónoma.

Por eso, entendemos que un organismo de estas características que mantuviera esas facultades a las que nos hemos estado refiriendo en nuestra intervención sería lo más eficaz. Creo que si todos estamos de acuerdo con los puntos básicos que hemos planteado en nuestra moción, porque entiendo que en algunos puntos puede haber discrepancias de carácter político, pero hay otros puntos en los que podemos estar de acuerdo por unanimidad, creo que tenemos la obligación de votar todos por unanimidad esta propuesta.

El paso siguiente sería, probablemente, y creo que sería quizás lo más adecuado, constituir una ponencia parlamentaria que, en un plazo muy corto, se pusiera de acuerdo en los requisitos fundamentales para sacar adelante esta unidad de inspección que, sin duda, si hay voluntad para ello, podría estar en funcionamiento para primero del próximo año, sin ningún problema. Entiendo que todos los ciudadanos nos agradecerían mucho aceptar una moción de estas características y obrar en consecuencia, puesto que la inmensa mayoría de los políticos, la inmensa mayoría, la abrumadora mayoría son gente honrada y no merecen que se extiendan sombras de corrupción por todo, por todos, sólo por culpa de algún grupo que sí que, efectivamente, puede estar más relacionado con esa serie de temas.

Así pues, sobre todo por el honor de todos los políticos honrados, pido a todos los grupos parlamentarios el voto favorable a esta moción.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sí, Sr. Conseller? Un torn incidental.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Es evidente que hoy viene a este Parlament una moción derivada de la interpelación que tuvo lugar el día 5 de septiembre, en la cual hay dos cuestiones que afectan y por la cual tendré que motivar este turno incidental en esta moción que se está debatiendo.

Yo, Sr. Diéguez, ha hecho usted una figura tan honrada de la persona que tiene que ocupar este cargo, no sé qué título le darán, si alto comisionado del Parlamento o defensor de la legalidad o de la justicia, y ha explicado usted aquí tan bien las tramas y prácticas de la corrupción, que a lo mejor sería bueno proponerle a usted como esta persona para investigar el patrimonio de todos los concejales y todos los alcaldes y todas las personas que son corruptas, inclusive evidentemente también todos los que se dedican a la cuestión pública, entre ellos los parlamentos.

Esta moción viene aquí con un sesgo total, es una moción que no puede hacer ni pretender ninguna unanimidad porque es que es sesgada, es sectaria. El primer punto de este orden del día, de esta moción, dice: *“El Parlament de les Illes Balears constata i condemna que durant la present legislatura s’ha donat un fort increment de la corrupció als ajuntaments governats pel Partit Popular a l’àmbit de les Illes Balears”*, això no s’ho creu ni vostè, això no s’ho creu ni vostè. Esto es una directriz que hay desde Ferraz, en la que dicen que hay corrupción, ojo, en Baleares, en Murcia, en Valencia, en Madrid, no hay por supuesto en Andalucía, ni Extremadura, ni en Castilla-La Mancha, ni en Asturias, no, ahí no ...

(Remor de veus, alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

... ahí todos son honrados, aquí sí, aquí sí.

Mire, yo he sido teniente de alcalde de Contratación del Ayuntamiento de Palma durante ocho años, he sido fiscalizado por todos los grupos municipales, en ocho años no se ha levantado ni una sola voz en contra de los procedimientos de adjudicación, ni una sola voz; habrán estado conformes o disconformes en que se externice un servicio, pero en cuanto al procedimiento de adjudicación ni una sola vez.

Pero yo, aparte de defender la honradez de todos los cargos públicos, de todos, y también de defender la obligación nuestra de actuar contra aquéllos que incumplan esta honradez, sean del color que sean, es evidente que lo que tenemos que hacer es trabajar en este camino, en combatir allí donde exista la corrupción y no intentar tapar porque sean de los nuestros, combatir allí donde sea, del color político que sea, no solamente del Partido Popular. Posiblemente haya algún caso más del Partido Popular porque somos más, pero evidentemente a todos nos corroe esta posible acción de corrupción y todos hemos de luchar contra ella y poner actuaciones éticas y (...) en nuestros partidos en cuanto a los comportamientos de estas personas y quitarlas de la vida pública, todos. Pero eso de venir aquí a decir que la corrupción son los ayuntamientos gobernados por el Partido Popular, ¿o no dedicarse el otro día suficientes en la gran lista que hay actualmente en estas islas? Es que usted no quiere oírlos y lo que yo no voy a hacer aquí un rosario ahora, luego le daré la lista, no se preocupe, luego le daré la lista.

Explicué un caso muy concreto de un municipio de la isla de Ibiza en donde, con una licencia de 24 viviendas, se han construido 134, y donde con una licencia de 50 aparcamientos se han construido 100.

(Aldarull a la sala)

Eso en la ciudad de Eivissa, y usted no lo ha oído porque no lo quiere oír, no hay más sordo que el que no quiere oír, y esta es la realidad, en la ciudad de Ibiza.

(Remor de veus a la sala)

Mire, la última intervención, la última propuesta dice: *“El Parlament de les Illes Balears rebutja la proposta de pacte de silenci que va fer a la cambra el conseller d’Interior, José María Rodríguez i Barberá, el proppassat 5 de setembre del 2006 i insta el Govern de la comunitat autònoma a defensar una política clara i transparent en matèria urbanística i de contractacions a totes les institucions públiques”, jo això ho defenso ara i el dia 5 de setembre.*

Y le leeré lo que dije, lo que dije y lo refleja el *Diario de Sesiones*, lo que usted quiere poner que dije no podrá leerlo porque no está, es imaginación suya, responde a la consigna de Ferraz de que aquí hay corrupción obligatoriamente, queramos o no queramos hay corruptos; jo dije lo siguiente: “Sra. Diputada, una cuestión que creo que usted y yo tendríamos que hacer, un pacto, el Partido Popular y el Partido Socialista, y es de no consentir que nadie se salga de las reglas de ética, de honradez y de interés común en la gestión de lo público, y que el que se salga vaya a la calle; yo esto me comprometo a

hacerlo en mi partido, a ver si es usted capaz de hacerlo en el suyo”, ¿esto es un pacto de silencio?

(Remor de veus a la sala)

Eso es un pacto en contra de las malas formas y de los vicios, es un pacto en defensa del interés público.

Pero es más, Sra. Diputada, le volví a decir otra vez: “Ha cometido usted algunos fallos, pero ha hecho un esfuerzo positivo al que yo le digo que sí, que yo defiendo a todos los cargos públicos del Partido Popular, a todos, y que el Partido Popular actuará sin ninguna contemplación cuando tenga pruebas, y no judiciales, sino pruebas fehacientes de que un cargo público ha actuado incorrectamente. Yo lo hemos hecho en Ses Salines, no hay ninguna sentencia y ya hemos actuados en Ses Salines. A ver si usted hace lo mismo en Ibiza, -se lo repito- a ver si usted hace lo mismo en Ibiza, en donde ...” (...)

(Remor de veus)

... con una licencia de 24 viviendas, y esto es muy fácil, Sra. Diputada, ¿por qué no aporta usted la licencia y verá si me desmiente a mí, en vez de 34 son 134. Pediré disculpas, pediré disculpas. No será así, usted actúe y verá como no es así, entérese Sra. Armengol, lo mismo en Ibiza, a ver si es usted capaz de hacer lo mismo, si se comprueba evidentemente que una licencia municipal de 34 apartamentos se construyen 134 y de 56 aparcamientos se construyen 100, usted no ha actuado todavía. ¿Eso es un pacto de silencio, señores?

Volví a decirle: “Mire, lo que no se puede hacer aquí en política es el fariseísmo. Yo asumiré decisiones políticas cuando sean reales, pero el político que acusa aparte de ser honrado lo ha de parecer, también, honrado.”

Mire usted, vengo aquí por dos cuestiones, porque soy conseller de Interior y tengo la competencia en temas municipales, y soy también secretario general del Partido Popular de Baleares, el segundo cargo político de mi partido con más rango que el suyo en el suyo; mi partido es un partido que quiere regenerar la vida política en la práctica de cada día y que lucha por ello, y quiere transmitir al ciudadano valores encaminados a la buena gestión, a la honradez, a la ética, en definitiva, a aquellos valores que todos los partidos políticos decidimos que nos impregnen nuestro mandato. No vengo a decir, ni muchísimo menos, que tú eres más, es que yo no lo soy, si tu lo eres me parece muy bien, pero nosotros no lo somos, será que será, yo no soy ni corrupto ni tengo problemas urbanísticos, el que los tenga, sea de los míos o sea de los suyos, pero lo que le digo yo es que usted no puede venir aquí como una farisea a decir lo que tenemos que hacer nosotros y tapar con su vestido a los suyos; caso de Ibiza, caso de Ses Salines, caso de Santa Margarita, caso de Andratx y hay algo más todavía.

Voy acabando, el president me conminaba a acabar, voy acabando, *tot d’una*, hay muchísimo más, yo espero que ustedes sean inteligentes y que esta interpelación no pase a más, porque si no nos veremos obligados a tener que hacer lo que no queremos: denunciar aquello que todos conocen y están callados. Ya sé que no, mire usted, ni le da miedo ni vergüenza,

es una cuestión que tiene usted muy bien, ni le da miedo ni vergüenza, hacen en Ibiza lo que quieren, como si fuera una finca, y luego parece que los demás somos corruptos.

(Remor de veus, aldarull i alguns aplaudiments a la sala)

No se pongan nerviosos, han sido ustedes, ustedes han traído la moción aquí, a decirnos que somos nosotros unos corruptos, y ¿yo he de defender a los míos o no, no he de defender a los míos?

(Remor de veus a la sala)

Por lo tanto, Sra. Armengol, dije, y terminé mi intervención: “Por lo tanto, Sra. Armengol, yo a usted le propongo, lo dicho anteriormente: no se preocupe, que en nuestro partido yo pondré la disciplina, no se preocupe, Sra. Armengol, que en nuestro partido yo haré que se cumpla la deontología de regeneración política que impuso el Sr. Aznar, que llevó al Sr. Aznar al Gobierno. ¿Ojalá que ocurra en todos los partidos!, pero evidentemente, mire usted, me parece muy bien que usted denuncie si hay un caso de corrupción, pero primero le invito a poner orden su casa, le invito a poner orden en su casa que hay mucho que lavar en su casa. ¿No hay nada que lavar en su casa? Bueno ...” Así terminé mi intervención, Sra. Armengol, y de aquí a decir que se deriva un pacto de silencio, me parece que no ha entendido nada, me parece que no ha entendido nada.

Pero, por si hubiera alguna duda de lo que yo dije el otro día y que acabo de recordar ahora mismo, yo quería una intervención, y voy a repetir la misma: el Partido Popular tiene asumido ante la sociedad, y esta sociedad nos respalda con sus votos, un compromiso ético, unas prácticas y unos valores generales que inspiran la regeneración política emprendida por el Partido Popular en esta legislatura, en instituciones públicas, que se basa en los siguientes principios: no tolerar que ninguno de los miembros del partido actúen en contra de los principios de honradez, sometimiento a la ley y responsabilidad en ejercicio de cargos públicos, y adoptar las medidas necesarias que garanticen una conducta ejemplar de todos los cargos públicos.

Me niego, Sr. Diéguez, Sr. Diputado, a hacer ninguna lista más; existe, usted la conoce, y usted la conoce, pero no quiero hacer ninguna más, sólo quiero que los partidos que estamos en este pleno asuman como propio este código de conducta ética y que, si puede ser, lo superen todavía.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Seré breve porque realmente no sé muy bien a qué ha salido aquí el conseller Sr. Rodríguez, no lo sé bien, o sí lo sé, pero no puedo explicar, será con mejor propiedad que digo esto, no puedo explicar qué relación tiene

con lo que estamos proponiendo aquí, me parece que ha ido a sembrar bolitas de cerrita -usted sabe que para despistar a los rádares, que no detecten su objetivo, muchas veces suelen pasar aviones echando bolitas de cerrita que marean al radar, y uno se pierde del objetivo y se olvida disparar a donde corresponde-, yo creo que usted ha salido aquí a eso, ha salido del burladero, ha dado dos capotazos en su estilo y ahora vuelve allí sin saber qué quería hacer con el toro, porque el toro lo tiene ahí, ¿qué va a votar usted? ¿Cuál es la posición del Gobierno, mejor dicho? ¿Cuál es la posición del Gobierno?

Mire, usted empieza aquí diciendo que seamos todos, ya empieza como siempre, todos son unos corruptos; yo no, yo digo que todos, la inmensa mayoría son gente honrada, la inmensa mayoría son gente honrada, la inmensa mayoría, por lo menos de los que yo conozco, de mi partido y del suyo, de todos, la inmensa mayoría; usted dice que no, usted sabrá con quien trata, usted lo sabrá, usted, que seamos todos y que ..., no, no, no, usted sabrá con quien trata. Mire, yo no voy a entrar aquí en el debate de si son quince los alcaldes imputados o dieciséis o diecisiete o en un detalle o en otro, ya se habló aquí bastante, y usted, como no estaba aquí cuando he empezado yo mi intervención, le he significado una cosa que dijo que no era cierta, y creo que ahora podría aprovechar para pedir disculpas, usted dijo que había tres concejales del PSOE de ses Salines que tienen infracciones urbanísticas y disponemos ya de una certificación, hecha por su alcaldesa del Partido Popular, que dice que eso no es así. Usted saldrá aquí y sintiéndose un poco acorralado no sé qué barbaridades podrá decir, pero lo que le digo yo que tengo son papeles, certificaciones, y que incluso se pidió, que usted presidió una comisión sobre este tema, y se votó en contra. Como usted no estaba, pues se lo quiero decir.

Mire, volviendo donde estábamos, usted dice que no sé si está a favor de que se lleve adelante esta propuesta nuestra o no lo está, porque no lo ha dicho ni se ha posicionado aquí en cualquier momento; usted quiere mantener que toda España también es corrupta, que se aquí, que si allá, etcétera; pues probablemente haya casos por muchas partes, ahora estamos aquí en las Islas Baleares, y vamos a tratar de dos cosas: primero, descubrir los casos que podamos; y segundo, disuadir a los corruptos para que no lo sean, esto es lo que pretendemos. Y usted tiene que decir, Sr. Rodríguez, si quiere salir y decir algo aquí que sea acorde al tema que estamos tratando, de qué lado está, ¿de los que queremos que se investigue o de los que no quieren que se investigue?, usted tiene que decir de qué lado está, que no lo ha dicho, con mucha habilidad, por cierto, pero no lo ha dicho. ¿De qué lado está el Gobierno? ¿Usted quiere que se investigue y se averigüe? ¿Que se resuelvan las dudas que pueda haber, en su caso? ¿Que se descubra los que están metidos en algún asunto que no sea, digamos así, transparente, o está en el otro lado? Tendrá que decirlo, tiene usted más turnos que yo, salga ahora, por favor, y diga cuál es su posición: si usted defiende la transparencia, creo que tendrá que votar a favor.

Ya he dicho que nuestra proposición, nuestra moción tiene varios puntos y sé que hay algún punto en el que ustedes no estarán de acuerdo, como cuando decimos que está muy ligada al Partido Popular la corrupción de las Islas Baleares. Usted no está de acuerdo, pero usted lo justificó diciendo que era porque gobernaban más, usted lo justificó, aunque no esté de acuerdo.

Pues bien, nosotros estaremos de acuerdo en que se voten por separado todos los puntos, para que ustedes puedan votar que sí al que quieraa y que no al que quieran. Para que no les quepa ninguna excusa ni muchísimo menos, mire, usted nos dice aquí que pongamos orden cada uno en su grupo, etcétera; muy bien, esa es una labor muy buena y muy interesante y cada persona, cada grupo, cada partido político tiene que procurar poner orden si tiene algún problema y resolverlo, efectivamente, pero es que de lo que yo les estoy hablando es de algo que muchas veces, para los partidos a veces es difícil poner orden, porque yo estoy seguro qu een su partido, o quiero, y así lo quiero entender, que en su partido probablemente de muchas situaciones escabrosas no se enteren, lo cual es decir cosas positivas en favor de su partido. ¿Por qué? Porque haya una serie de corruptos determinados que actúen de una manera al margen de lo que puedan ser, o quiero pensarlo así, las directrices de su partido naturalmente.

Ahora, yo le he explicado algunos de los mecanismos que se utilizan sobre todo cuando hablamos de una corrupción de cierta nivel y de cierta importancia, son unos mecanismos que ni usted en su partido, ni nosotros en el nuestro, ni nadie en el suyo, ni siquiera este parlamento hoy, tiene capacidad para poder llevar a cabo una investigación suficiente y poder aflorar los puntos oscuros que rodean este tipo de conductas y actitudes. Por eso, para ayudarnos a todos, a todos los que queremos despojarnos de cualquier tipo de corrupción, para ayudarnos a todos, a la inmensa mayoría de políticos honrados, para ayudarles queremos que haya un organismo que sea eficaz, y si usted está de acuerdo con nosotros lo celebraremos y si no está de acuerdo, pues cada uno buscará la explicación que corresponda. Queremos un organismo eficaz que haga lo que ninguno, como partido, lo que ninguno, como grupo parlamentario, lo que ninguno como parlamento, podemos hacer, que es llevar a cabo una investigación seria y rigurosa. ¿O es que usted tiene capacidad o posibilidades de desplazarse -y digo a Luxemburgo, y que nadie se lo tome a mal, por supuesto- a ver si allí determinado individuo tiene una sociedad *off shore* que a su vez es propietario de una serie de sociedades, etcétera, qué tal y qué cual? No tiene, creo yo, capacidad para ello. ¿Por qué no creamos un organismo con la eficacia y la capacidad suficiente para ello? ¿No será bueno para todos?

Para nosotros, señoras y señores diputados, sí que lo es y por eso votaremos a favor, para el Grupo Parlamentario Popular esperamos a saberlo.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, mire usted, voy a hacerle un par de referencias en mi intervención última, que decirle que me ha gustado muchísimo el tono, mucho más que la moción que ha presentado, más el tono que la moción que ha presentado.

Mire, yo, el Gobierno, evidentemente, que es como le hablo, el partido lo hará después más tarde a través del diputado que defienda, estoy seguro que no tenemos ningún problema por asumir, si fuese necesario, el punto 2 y el punto 3 de esta moción, que es la base de lo que usted presenta; lo otro, que es sesgado y que es sectario, no lo podemos asumir, es que es imposible de asumir, es una visión sesgada de la política en Baleares, y como sesgada que es y sectaria, no puede venir aquí usted a un parlamento pretendiendo que demos soporte a algo que nos inculpa y que lógicamente no es cierto ni responde a la realidad, ni responde a la realidad.

Yo lo que he dicho es que hay una consigna del Partido Socialista en que hay corrupción en todas las comunidades autónomas en donde gobierna el Partido Popular, y si no mire usted en Valencia, la moción de censura ¿en qué se va a basar? Mire usted en Valencia en qué se va a basar la moción de censura. Oiga, mire usted, Valencia son dos aceitunas comparado con Andalucía y, si no, coja usted la prensa de hoy, en donde un hermano del presidente de la Junta de Andalucía le concede una obra a su hijo, coja usted la prensa de hoy, la prensa de hoy, eso en Andalucía.

(*Remor de veus a la sala*)

Donde cogieron aquél hermano del consejero con una olla de dinero en la cartera, ¿se acuerdo usted de ésto, el caso cacerolo, no se acuerdan ustedes de esto? Hombre, por favor, por favor, si aquí no tienen que decir quien hace la corrupción, si todos sabemos quien es. Pero volviendo al tono de lo dicho anteriormente, le voy a decir: ¿es que usted piensa que el Estado, tiene instrumentos eficaces para perseguir la droga, el blanqueo del dinero, y no tiene instrumentos suficientes actualmente entre Hacienda y la Fiscalía para perseguir que el político se enriquezca indebidamente, hay que crear un instrumento nuevo? Yo creo que hay que cumplir la ley, no hacer leyes nuevas, con cumplir las que hay está más que suficiente. Si somos capaces de hacer nuestra declaración de bienes al principio y al final de legislatura concejales, diputados, consellers, directores, todo el mundo, creo que si luego se comprueba que esto es así, no se ha de crear nada. ¿Que quiere usted crear algo nuevo? Mire usted, a ver si nos ponemos de acuerdo, ya nos va bien, todo lo que sea control ya nos va bien.

Segundo. Hay que perseguir dos cuestiones, Sr. Diéguez, las sociedades *off shore*, fuera del territorio nacional y los despachos de intereses en este territorio. A mi me preocupan mucho más los despachos de intereses de este territorio, tipo uno que actuó muchísimo en 1999-2003, y si usted conoce alguno ahora, denúncielo; yo denuncié aquél, 1999-2003, un territorio, un despacho de intereses de aquí de esta comunidad que parece que no ha hecho nunca nada, son culpables los concejales de urbanismo, culpables de (...); ahora, aquellos abogados que se dedican a hacer gestiones por su posición política, para algunos clientes suyos, éstos no pasa nada. Se lo digo a usted, Sr. Diéguez, no crea usted que (...), a usted precisamente. Y me gustaría saber los clientes que tuvo usted en el período 1999-2003 y así veríamos, eso sí que sería su auténtica declaración de bienes, no la renta que ponga usted colgada en la página web, no, no, ésta es, ésta, ésta, los clientes que ha hecho usted y gestiones que ha hecho para ellos.

(Alguns aplaudiments i remor de veus a la sala)

Mire, yo vuelvo a repetirle, creo que debemos ser suficientemente capaces de perseguir la corrupción, creo que tenemos que ser capaces de apartar de lo público aquellas personas que se enriquecen indebidamente, que ponen antes su interés particular que lo público, pero, Sr. Diéguez, empiece usted por dar ejemplo.

Gracias, señores diputados.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds ha presentat una esmena d'addició, amb RGE núm. 8366/06, i per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Surt aquí a posicionar-me en relació a aquesta moció i a defensar els punts d'addició que proposa el nostre grup, i he de confessar que surt amb pocs ànims, i crec que no és..., que ningú no dirà que sigui perquè el nostre grup parlamentari no s'hagi distingit al llarg de tota la història per perseguir la corrupció, els corruptes i demanar normes ètiques. Però tenc seriosos dubtes que aquesta moció tal com està redactada aportí molta cosa, i si llavors hi ha algun tipus de transacció de l'estil de l'esmena que presenta el Grup Parlamentari Popular, possiblement encara més.

En qualsevol cas jo crec que el tema de la corrupció política i econòmica i urbanística és molt important, i l'enriquiment d'alguns polítics és una part molt petita del gran negoci que hi ha amb tota la corrupció -crec que això no ho hauríem d'oblidar- i que és molt més extensa i que abasta més camps, i nosaltres en deim alguna cosa. I d'entrada jo diria que el que presenta el Grup del PSM-Entesa Nacionalista quant al fet que la utilització partidista dels mitjans de comunicació també és una forma de corrupció política que, per cert, propicia que n'hi hagi d'altres, crec que és una cosa també a considerar.

Bé, deia que no tenc massa confiança en aquesta moció. Jo d'entrada amb la redacció literal crec que és d'impossible compliment, perquè s'exigeix una llei amb majoria de dos terços i en el termini d'un mes. Bé, supòs que això es pot pactar i es pot negociar.

Sincerament encara tenc dubtes d'on s'adscriu aquesta unitat especialitzada, tenc dubtes després d'escotar la intervenció del Sr. Diéguez i llegint l'esmena del Partit Popular. Tampoc no tenc ben clar quins són els polítics que s'han d'investigar. S'han d'investigar tots els polítics?; només els batles o els consellers? Qui determina que hi ha indicis d'enriquiment il·lícit? Perquè, clar, algú ho ha de determinar, "aquí començam a investigar". Tothom o no? A mi em fa por que amb aquesta moció allò que es pretén evitar sigui el que es fomenta: donar la idea que tothom que està en política ho fa per enriquir-se, que es pugui practicar una certa caça de bruixes quan deim una investigació que no està clara, no es diu quins

ni a partir de quins indicis, i hem de crear mecanismes especials que no se sap bé on els situam.

I crec que s'oblida una altra qüestió important: no hi ha polítics corruptes sense corruptors. I on queda la investigació de les empreses constructores, immobiliàries, concessionàries de serveis públics? Perquè aquí hi ha el quid de la qüestió, aquí és on hi ha el negoci i on pot haver-hi la temptació de subornar polítics. I on queden -si anam a investigar- els funcionaris? Normalment perquè hi hagi un polític corrupte i no se li noti massa necessita un funcionari també que li faci el joc o li faci els informes corresponents.

Per tant és un tema, crec jo, bastant més complex. I la corrupció en la política, la corrupció que crec que hauríem d'intentar evitar entre tots va, a més, més enllà dels temes purament econòmics. Perversions de la democràcia com són els casos MAPAU o BITEL és una degradació, crec, gravíssima de la vida pública i que també corromp absolutament la credibilitat i el funcionament de les institucions democràtiques. I el tracte de favor a persones importants; no fa falta, no és imprescindible que un polític determinat cobri per fer favors; estic absolutament convençut que hi ha determinats càrrecs públics que tenen actituds servils de cara als poderosos i estan disposats a fer favors gratis; això es dona, també, i a vegades quan hi ha determinades actuacions que no està demostrat ni tan sols no hi ha indicis que s'hagi cobrat per elles, i ara volia posar un exemple. Bé, això no és un cas de corrupció que s'ha d'evitar, també, i de combatre?, el cas que volia citar: quan s'autoritza una macromansió en el cim d'un puig a un espai protegit i evidentment es fa un favor a aquell propietari que construeix allà on no podia construir, hi ha hagut maletí?, s'ha pagat?; no ho sé, i possiblement, molt possible, no, molt possiblement no, però allò cert és que una il·legalitat molt greu que pot costar als ciutadans del municipi de Sant Antoni 18 milions d'euros, quasi res. I és una vergonya que hauria d'inhabilitar també de per vida el polític que la fa, independentment que s'ha enriquit o no s'hagi enriquit. Però què ha passat en canvi?, que el Govern i el Grup Popular aproven allò que és una autèntica aberració jurídica per indultar aquesta construcció i per salvar la cara al batle que va donar la llicència. I, clar, no el retiren de la vida política, no; s'asseu als escons del Grup Popular i, per a més escarni d'aquest parlament, ha presidit alguna ponència d'ordenació territorial.

Vull dir que el camp de la corrupció política urbanística, com dic, és molt extens.

I si des del grup majoritari, des del Grup Popular, no es prenen actuacions sobre coses que ja no s'ha de provar, que estan absolutament provades, és més, han tengut, com deia, la indignitat de salvar-lo amb una llei d'acompanyament, jo no em creuré res més. No m'ho creuré.

Tampoc no em creuré..., vaig una mica enrere, però crec que hi ha un pecat inicial. També deia que hi ha corrupcions en la vida econòmica i política que no necessiten l'enriquiment del polític de torn i que pot ser enriquiment d'altres, però també hi ha quan no van tampoc a la persona però van al partit. Crec que és igual d'indecent i s'ha de combatre. M'estic referint al cas túnel de Sóller. 50 milions de pessetes d'aquells temps que s'ingressen a les arques d'un partit, que no ha demanat

disculpes ni els ha tornat. I enriquiment d'empresaris amics amb obra pública, amb obra pública que costa un 5.500% més del que s'havia pressupostat. Jo no sé si un polític directament s'ha enriquit, però que hi ha empresaris amics que es fan d'or amb una cosa així, què passa?, què passa amb això? Per cert, el Sr. Rodríguez, que no sé per què ha pujat aquí amb un torn incidental, sembla mentida que s'atreveixi a dir alguna cosa d'Eivissa amb la que està caient amb les carreteres, sembla mentida que pugui parlar d'això amb la que està caient amb les carreteres i que parli d'altres qüestions.

Bé, aquestes reflexions diverses i una mica desordenades per explicar els punts que nosaltres feim d'addició. Anunciam d'entrada que si es mantenen tots els votarem, els votarem a pesar que en alguns casos no acabam de veure-ho massa clar, tal com estan. Però què plantejam nosaltres afegir? Bé, d'entrada que tots els càrrecs públics, començant pels mateixos diputats, començant per aquest parlament, facin una declaració pública de béns a l'inici i a la finalització del seu mandat. Sé que algunes bandes es fa; no és el cas d'aquest parlament, que es fa una declaració notarial i ningú no hi té accés. Idò que això sigui públic. No evitam -ja ho sé, no s'evita- el cent per cent, però crec que és una mesura de transparència política important i un exemple que hauríem de donar.

Bé, i llavors qüestions que jo crec que no és necessari inventar la pólvora cada dia, és a dir, instar el Govern d'Espanya, el Govern central, a millorar substancialment els mitjans de la Inspecció d'Hisenda i els cossos policials d'investigació de delictes econòmics, que algun èxit important tengueren contra la corrupció, que varen fer un magnífic treball en el cas túnel de Sóller que ja havia citat abans. I la Inspecció d'Hisenda és que és molt greu que faci una reclamació perquè han caducat els expedients que hi havia del moment de la introducció de l'euro i tot aquell blanqueig de diners negres s'hagin salvat perquè han caducat els expedients per falta de mitjans. Instar també el Govern central a millorar substancialment la dotació de fiscalia, especialment per la part de persecució de delictes econòmics lligats als delictes contra l'ordenació territorial i el medi ambient, i amb fiscals especialitzats a cadascuna de les Illes, també; ho dic perquè a l'illa on més corrupció hi ha, i no és la que diu el Sr. Rodríguez, que és l'illa d'Eivissa, idò el fiscal que hi havia ja no hi és. Idò també Fiscalia la dotació d'això.

I, bé, una altra qüestió més moral que és instar tots els partits a no acceptar aportacions d'empreses o particulars. Tampoc els partits, no només aquell càrrec públic que no posi la mà per enriquir-se i aprofitar-se, que jo crec també que són una part petita. No, no, que els partits tampoc no acceptin aquestes donacions encaminades a condicionar les decisions polítiques que han de prendre els càrrecs públics d'aquest partit.

Amb aquestes qüestions creim que es milloraria una mica aquesta proposta, però al final, si no hi ha voluntat dels partits i si no hi ha una ciutadania crítica que exigeixi la depuració dels corruptes, la corrupció política i econòmica té molt difícil solució.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat una esmena d'addició RGE núm. 8362/06. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats, no hi ha dubte que quan es provoca un debat d'aquestes característiques en el Parlament és perquè dins la societat comença a calar un estat d'opinió que dins la política no hi ha un pam de net, tal com diuen els nostres conciutadans dins el cafè, i que s'està produint un descrèdit de les institucions.

Jo crec que això és totalment comprensible. Avui mateix veim que el Consell Consultiu s'ha pronunciat sobre el tema més polèmic que hi pot haver a les Illes Balears en aquest moment, que és l'adjudicació de la construcció de l'Hospital de Son Espases, i s'ha pronunciat per quatre vots a favor de la resolució del Govern i tres vots en contra. Com hem de confiar en una institució tan important com el Consell Consultiu si dels quatre que han votat a favor un és l'advocat del Partit Popular?, que surt a totes les fotos amb tots els imputats del Partit Popular, que du tots els casos del president del Govern, de la vicepresidenta del Govern, consellers, batles, etc.

Un segon exemple: el descrèdit de l'administració de Justícia amb un cas que jo he viscut molt de prop. Com és possible que el cas MAPAU d'adjudiqui al jutge que ha convertit en jutge el Partit Popular? Com és possible que el jutge instructor del cas MAPAU sigui un advocat que no ve de la carrera judicial, que l'hem fet jutge nosaltres, el Parlament, a proposta del Partit Popular? Em pareix correcte que el Parlament pugui presentar una terna, però allò que és absurd és que els jutges que nomenam els polítics hagin de dur la instrucció dels casos que afecten els polítics, això és absurd. Que podria ser imparcial?; sí, però jo dubt molt de la imparcialitat quan el jutge comença l'acte dient: "És inversemblant que en el despatx del president del Govern es perpetri una conxorxa per vulnerar el cens electoral", però que quan es refereix a un testimoni del vicepresident del Govern -jo, que vaig anar a declarar-, qualifiqui la meua declaració de fantàstica, tot i que jo aport tres testimonis. Aquí no hi ha neutralitat. Per tant hem de confiar que la justícia arbitri els conflictes que detectam o els casos de corrupció que detectam, amb aquestes condicions? No, no.

Evidentment hem de fer qualche cosa, i qualche cosa no ha de ser posar el ventilador en marxa. Hem presentat una moció per poder replicar la interpel·lació que el diputat Sr. Font va fer fa tres setmanes a l'Ajuntament de Petra abusant del seu privilegi parlamentari. Si volen avisar el Sr. Font, que entri perquè va per ell, que entri perquè es deu haver sentit que ja avui les coses no li anirien bé i és per defora. Els contaré l'experiència de Petra relacionada amb la moció que presentam: la manipulació dels mitjans de comunicació per corrompre la vida política i contaminar l'opinió pública. A Petra un corresponsal d'un diari, *El Mundo*, se'n va a Petra i demana al delegat d'urbanisme: "Em podries acompanyar a veure una obra il·legal que el GOB ha denunciat?", i el delegat

d'urbanisme li diu: “Una obra il·legal?, més de sis”. “Què dius?”, diu el corresponsal, ja fregant-se les mans; “i on són?”. “A cent metres d'aquesta que ara t'acompanyaré a veure, just travessant el torrent”. “I què és ver?”; diu: “Sí, estan dins el terme de Manacor”. Diu: “Ah!, no m'interessen”. Això és real. Aquella de Petra va acabar amb una sanció, entre la llicència i la sanció, de prop de 10 milions de pessetes, que el diari no va publicar. Les del terme de Manacor encara hi són, sense expedient d'infracció urbanística.

O el meu cas. El Sr. Font, a mi, m'ha acusat i ha escrit que jo vaig pegar una pilotada urbanística a Petra, que jo som un especulador, jo, en Sampol, perquè vaig propiciar el desviament de les vies del tren, tal com havia demanat el Sr. Pastor, que aquí ens va dir: “No consentirem que el tren xapi el poble de Petra per la meitat”. Bé, i li férem cas. No hi ha cap requalificació urbanística. Cansat de rebre el batle em deia: “No en facis cas perquè aquest cada vegada que parla ens dóna vots”, i efectivament va fer majoria absoluta i ell, que el seu partit té quasi el 50% de Mallorca, a Petra fa no sé si són dos o tres regidors. Però, cansat, vaig anar a fer una roda de premsa a Petra; tots els mitjans de comunicació, les càmeres de televisió, varen veure que no hi havia cap especulació, que ningú no hi havia guanyat absolutament res més que el poble, i els mitjans de comunicació deixaren de parlar-ne després d'informar. A aquesta roda de premsa *El Mundo* no va venir, i el Sr. Font continua parlant de la corrupció a Petra.

L'altre dia el mateix president del Govern, contaminat per aquest regidor de Petra i a la vegada diputat, va tornar a afirmar que hi ha una obra il·legal -que té un expedient d'infracció urbanística, que és vera que és de l'home d'una regidora-, però va fer una segona afirmació molt dura, perquè va acusar que s'havia comprat aquest immoble abans de la requalificació urbanística, és a dir, que aquesta regidora hauria fet tracte de favor amb el seu home, hauria prevaricat i segurament qualcú s'hauria enriquit a costa del ciutadà que havia venut aquest solar. Idò això és una mentida. I què es un president del Govern que engana els parlamentaris i difama i calumnia una regidora i dos empresaris de Petra propietaris d'aquest immoble?; què és aquest president del Govern? Vostès aplaudiren quan el president del Govern va dir això. Ara xiulin-lo. No, no, vostès l'aplaudiren. Ara jo els dic que va dir una mentida, va ser un mentider, va calumniar, va difamar una pobra gent de Petra, que el batle viu de posar pedres d'una damunt l'altra, que la regidora viu d'un petit negoci familiar, no s'han comprat cases de 300 milions de pessetes, no s'han comprat cases de 300 milions de pessetes...

(Petit aldarull a la sala)

...i els va difamar. Xiulin. Recriminin-l'hi.

Aquesta és una altra corrupció que a gran escala s'està practicant dins l'Estat. *El Mundo*, una motxilla; tots els corifeus darrere intentant enganyar l'opinió pública. Jo això ho he viscut a petita escala a Petra fins que n'estic fart i dos dies abans d'anar-me'n m'ha vessat i ho dic.

Clar, i durant quatre anys hem hagut de sentir aquest senyor que ara s'amaga aquí defora que ens ha acusat de tot, perquè el problema, el problema, és que aquest diputat i regidor de Petra

no ens ha atacat per actuacions puntual, ha atacat la nostra ideologia. Ha dit que el nacionalisme és pervers, ha dit que el socialisme és corrupte, que el feminisme -en un article que tots hem rebut, que ens l'ha enviat una associació de dones- que el feminisme és manipulador, que l'ecologisme és fanàtic. Ell ha atacat les ideologies, no ha atacat actuacions fetes des de la nostra ideologia. I li hauríem de dir que totes les ideologies són bones si estan dins el joc democràtic. Que el liberalisme, que ell en vol ser un abanderat i que jo també abraç en molts d'aspectes, ha estat molt positiu per a la humanitat perquè ha alliberat la persona humana, però el liberalisme duit a la seva expressió fanàtica, el neoliberalisme, està provocant l'explotació de pobles i de persones a tot el món. Que el socialisme ha duit l'estat del benestar, especialment al centre i al nord d'Europa; duit al seu fanatisme ha provocat dictadures terribles. Que el nacionalista és una ideologia que fa implicar l'individu en projectes col·lectius; utilitzat com una arma de pobles contra altres pobles es converteix en un imperialisme que arrasa i provoca genocidis.

Jo he estat, jo som un nacionalista radical, m'ha dit aquest senyor que s'amaga darrere les cortines. Aquest senyor va professar els ideals nacionalistes, va ser nacionalista; i el PSM era massa moderat, per a ell; jo som massa radical, però jo no he cremat mai cap bandera. Jo no només no he fet mai apologia del terrorisme, sinó que mai no he intentat ni tan sols justificar o entendre que és la violència. I el problema és que aquests conversos, quan passen d'una part a l'altra, llavors aquests sí que són els fanàtics, aquests són els realment fanàtics, els que perverteixen les ideologies, els més ultres.

Ens ha acusat durant quasi quatre anys d'incoherents, de predicar el que no creim, i jo, en homenatge a les dones que ens han demanat empara a tots els diputats i a les diputades d'aquesta cambra, els he de dir que utilitzaré part de les meves darreres paraules -no les darreres- per fer un homenatge a totes les dones que en la seva lluita estan aconseguit poc a poc aconseguir de la desigualtat. Les ha acusat fins i tot en aquest article, acusa el feminisme d'aspirar a desconnectar la sexualitat de la procreació. És que aquí n'hi ha un que sempre que practica l'acte sexual ho fa únicament per procrear?, n'hi ha un o una? Per favor! Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena de modificació, RGE núm. 8367/06, i una esmena de supressió, RGE núm. 8368. Per defensar aquestes esmenes té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull que les meves primeres paraules, en nom del Grup Parlamentari Popular, siguin per donar la benvinguda al nou diputat, Sr. Antoni Alemany, per desitjar-li molta sort i que la seva feina vagi, com no pot ser d'una altra manera, en benefici de tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, i ho dic en nom de tot el Grup Parlamentari Popular.

Jo la veritat és que m'he pres molt seriosament aquesta moció. He intentat, com no pot ser d'una altra manera, esbrinar el seu contingut, i he de reconèixer avui que he quedat gratament sorprès pel to utilitzat pel portaveu del Grup Parlamentari Socialista. Però al cap de dos o tres minuts de la seva intervenció me n'he adonat que el seu acte de prudència ha arribat a un extrem tan, tan aclaparador que quasi quasi diria que ha recitat un article que surt penjat a Internet -que en surten diversos- sobre el que és el concepte de corrupció, quins són els elements que s'han d'atacar, com s'han d'atacar, perquè no ha concretat en la seva moció, sinó que ha fet realment una exposició del que són aquests articles d'opinió i articles de caràcter jurídic que vostè perfectament sap que es troben a la pàgina d'Internet.

Però com que jo tenia la mosca darrere l'orella he anat a veure quin era el darrer informe que es feia sobre el reforçament d'aquestes unitats de reforç, valgui la paraula, que s'han de posar amb les unitats anticorrupció, que s'han de posar a l'abast del fiscal anticorrupció, què fa aquesta nota informativa i que aquesta nota informativa l'evacua precisament el Fiscal General de l'Estat.

Per tant, Sr. Diéguez, jo li agraeix el seu to. No compartesc part del seu contingut. I jo utilitzaré, si puc, el mateix to que vostè ha utilitzat. Crec que és injust el primer punt, crec que és injust. Jo no dic que no hi hagi, però crec que és injust que vostè només ajusti aquest punt a un partit polític, i açò fa que sospitem de tota la resta. I ha de permetre que puguem sospitar, que dialècticament i políticament puguem sospitar de tota la resta que hi ha en aquesta moció, perquè no és just que es digui el fort increment de corrupció als ajuntaments governats pel PP, i després dir que la majoria de tots els governants, de tots els càrrecs públics són honests i honrats, jo m'hi apunt perquè ho crec, ho crec, però vostè fa una proposta de caràcter genèric, totalment genèrica amb el seu aspecte, que abasta tots els ajuntaments governats pel PP i no concreta cap ajuntament i a la vegada tampoc no amplia aquest (...) als ajuntaments governats per altres formacions polítiques. Jo crec que ni una cosa ni l'altra, perquè si hi ha una cosa o hi ha l'altra, s'ha de denunciar, més avall en parlarem.

Quant al punt 2 no hi dedicaré ni un segon, Sí, d'acord, per tant no necessita explicació, compartesc la seva.

Quant al punt 4 crec que l'ha de retirar, crec que ha quedat palès i demostrat que aquí no hi va haver cap proposta de pacte de silenci, cap ni una, i és més jo li donaré el motiu per retirar-ho. Si per aquelles coses es va interpretar que s'havia proposat un pacte de silenci, retiram les expressions que puguin provo-car aquesta interpretació, que no importa retirar-les perquè s'han llegit, per tant el punt 4 cau pel seu propi pes. Innecessari, innecessari.

I anem al punt 3 que és el que realment sustenta aquesta moció. Aquest punt 3 no fa res més, sota la nostra opinió, que donar carta de naturalesa al que ja vam intentar dir aquí en el debat de l'estat de l'autonomia, donar carta de naturalesa de sembrar un dubte i crear un no sé què per veure si aquest dubte l'arribam a confirmar o no. Ja vam dir quin era el guió, ja vam manifestar aquí quin seria el criteri d'ara en endavant a aplicar a tots els municipis governats per Partit Popular, a totes les

comunitats autònomes governades pel Partit Popular, dues vies de comunicació: corrupció i destrucció del medi ambient, aquí i on governi el Partit Popular. Ja vam denunciar i vam dir, i això ho corrobora, que aquesta actuació que vol dur per endavant el Partit Socialista, no té altre objectiu que erosionar la imatge i el bon nom dels polítics i en particular dels polítics del Partit Popular. I crec que això és un fet irrefutable, que això és així, a posta per això aquest primer punt demana que es retiri, perquè si no fos així, diria "qualsevol ajuntament estigui governat per qui estigui governat", diria això el primer punt, no diria el que diu.

Miri, nosaltres som d'aquells que pensam que aquesta proposta que vostè ha passat i han presentat, saben que és d'impossible compliment. Vostè pot agafar en aquest moment el calendari parlamentari, avui indirectament l'ha modificada, ja em va bé que consensuem una proposta conjuntament, perquè no quedi per dir, però i votéssim la seva proposta amb els seus termes, és d'impossible compliment, perquè estam amb una estratègia d'interès partidista, Sr. Diéguez, no estam en una estratègia de voler esbrinar i saber la veritat de les coses, ens agradi o no ens agradi, i estam amb aquesta estratègia vostès i nosaltres i tots els partits polítics perquè l'experiència serveis per a qualche cosa. I els que tenim del front per amunt ja molt poc pèl, sabem que fa molts d'anys que això passa així, en els darrers pressuposts ja s'obria la porta cap a la campanya electoral.

Què pot passar? Miri, jo li faré un retrat del que pot passar. Que el Govern presenti un projecte de llei, tal com demana, aquest projecte de llei ha de ser aprovat per dos terços, jo tenc el dret de sospitar, com aquí també s'ha fet, que si el Govern presenta un projecte de llei, d'entrada aquests projecte de llei no agradarà, i el Govern no ho vol aclarir, perquè no preveu les mesures necessàries, i aquest projecte de llei si s'ha de tramitar indiscutiblement no hi ha temps material per fer-ho. Per què no hi ha temps material?, no hi ha temps material a no ser que es consensui abans, per tant, perquè es consensui abans, aquesta proposta diria "constituir una comissió parlamentària en el si del Parlament per veure i estudiar quin sistema es pot posar en marxa en el si del Parlament que investigui o que pugui tenir capacitat d'investigació quan es detectin casos d'enriquiment indegut, si es que es detecten", però això no es fa. Per tant, aquest punt 3 no cercava l'acord, cercava una altra cosa. És una interpretació subjectiva, indiscutiblement, però és una interpretació que crec que tenim dret a fer.

Clar, la seva intervenció, Sr. Diéguez, que ha estat moderada, que ha fet gala avui d'una prudència teresiana, de Santa Teresa, que sigui ben entès, que és la prudència, crec que vostè el que ha fet ha estat llegir el dictamen 274 del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya quan li van plantejar exactament el mateix que vostè planteja aquí. I jo amb molt de gust després li puc passar, de totes maneres el trobarà, però l'hi puc passar. Aquest dictamen és demolidor, quan diu que un parlament, una llei o un executiu no pot usurpar les funcions que estan atribuïdes a la Justícia, ni pot entrar a investigar patrimonis personals quan açò és una competència exclusiva dels òrgans que delimitadament són establerts per llei, per una simple raó de separació de poders i per una simple raó que no s'utilitzin aquests mecanismes d'anar uns contra els altres. No tenc temps per llegir-li totes les observacions que fa en aquest

projecte de llei, que els punts, perquè vegi vostè el que deia la llei, l'article 2 que proposava una oficina anticorrupció a Catalunya, deia el següent "investigar i controlar si hi ha frau, corrupció, activitats i conductes il·legals que afectin els interessos generals del sector públic de Catalunya, vetllar per la transparència i la pluralitat de l'actuació de l'administració a prevenir, determinar, comprovar les activitats i les conductes, instar, etc.", i després 3 o 4 punts. Miri, el que fa i el que diu: "En tractar-se d'infraccions penals, la capacitat per investigar-les a partir del moment en què apareixen indicis s'ha de produir un fet delictiu, correspon a l'autoritat judicial com després", i fa una relació, "i tot ciutadà, a la Llei d'enjudiciament criminal, té el dret i l'obligació si té indicis que aquests es basen damunt proves de denunciar-ho i assumir la responsabilitat si la seva acusació és falsa". És que és més, és que l'Agència Tributària, amb la declaració de renda i la declaració de patrimoni, detecta absolutament i ràpidament si hi ha creuament d'enriquiment indegut o d'increment espectacular de patrimoni, i actua, si no, què li deixam a la Fiscalia anticorrupció?, quins papers han de fer?, quin paper ha de fer aquest investigador imparcial, que jo ho crec i hi crec, fora de la Justícia, quan la mateixa llei preveu que aquests cossos especialitzats, encara que orgànicament depenen d'un cos de seguretat, quant a la tirada i la funció depenen del fiscal anticorrupció, del fiscal general de l'Estat o de l'Agència Tributària dels cossos d'inspecció tributària. Aquí, de qui dependran? Qui donarà l'ordre d'investigar a qui? Qui li passarà el llistat? Quan s'ha de posar en marxa i amb quins criteris?

Són tantes les llacunes, Sr. Diéguez, que aquesta proposta alternativa o aquesta proposta que vostès fan, jo crec que vostès tal vegada no acaben de creure's això de l'estat de dret i volen crear un dret alternatiu, un dret alternatiu, Sr. Diéguez, és la meua opinió, i vostè que té infinitament molts més coneixements jurídics que jo m'ho rebatrà, n'estic convençut, a més amb més ciència i amb més substància. Vostès volen crear un dret alternatiu o no és crear un dret alternatiu el fet de crear un organisme que ja existeix? Perquè si ja existeix i té aquestes funcions que li volem donar, aquí les preguntes són immediates, és que salten una rera l'altra, com en un joc de dominó, qui el nomena?, quan el nomenam?, quina composició ha de tenir?, quins criteris ha de tenir per avaluar què és el que s'ha d'investigar i què no?, quina participació tindran els partits polítics?, de qui depèn? Són molts els dubtes.

Són tants els dubtes, que jo crec que vostè ha fet una intervenció precisament encaminada a aïllar aquests dubtes, però jo tenc obligació de treure-les per veure si podem fer un recés i arribar a una redacció més o menys conjunta per fer no sé què. Jo crec que avui Esquerra Unida, i ho dic honradament, ens ha donat una lliçó a tots amb la seva proposta, crec que la seva proposta és la més assenyada de totes, llevat d'un conflicte personal que puc entendre, encara que no compartesc, entre el portaveu del PSM i un diputat nostre, que no entraré, perquè no hi he d'entrar, per la resta, crec que podem arribar a un acord, Sr. Diéguez. Perquè si no, jo li dic, encara que votéssim a favor, això ja neix mort, és que no ens ho deixarien fer ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Per tant, jo l'inst que accepti la nostra proposta de retirada del punt 1 i del punt 4, que retiri el 3 per arribar a un acord, a una solució de conjunt, que accepti precisament, perquè veig que creuen amb l'estat de dret, la proposta d'Esquerra Unida, que és la més assenyada, és més ja que ha sortit en aquesta tribuna, el cas Marbella és fruit d'una investigació, d'una comissió, d'un expert independent de la Fiscalia anticorrupció?, o és una investigació interna, com toca ser, de la Fiscalia anticorrupció, dels cossos de seguretat especialitzats i també interna que sigui de l'administració tributària?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, Vagi acabant, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

I és més, Sr. Diéguez -i acab, Sr. President, i moltes gràcies per la seva generositat-, aquesta proposta té credibilitat si vostè ara puja aquí, a aquesta tribuna i anuncia que la mateixa proposta la pensa dur el Partit Socialista a nivell de Congrés de Diputats, de totes les comunitats autònomes governades pel Partit Socialista. Si no, m'ha de permetre que després de l'experiència viscuda amb passats governs socialistes, aquesta proposta no tenguí credibilitat, i li ho dic amb tot el respecte.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Font, per què em demana la paraula?

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Per evidents al·lusions que m'han fet a la intervenció del Sr. Sampol, demanaria un torn per contestar a tot el que se m'ha dit.

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vostè no era al debat quan s'ha produït, per tant vostè té dret a una propera sessió després d'haver llegit l'acta, i veurà la intervenció del Sr. Sampol i després, en el proper plenari, si em demana intervenir per al·lusions, li donaré la paraula, però, òbviament, vostè ha de contestar les seves al·lusions, si no era aquí, no li podrà contestar així com pertoca. Estam d'acord?

Molt bé.

Sr. Diéguez, vostè té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Tango que decir que me da envidia el Sr. Font, porque a él al menos le dejan contestar en otra sesión, que a mí me aluden y no me dejan decir nada nunca. Pero, en fin, esa es otra cuestión.

Sobre lo que se ha dicho aquí, sobre lo que ha dicho el Sr. Rodríguez no voy a dar muchas más vueltas, me hubiera gustado que hubiera aprovechado su intervención para pedir perdón a los que calumnió, a los del Ayuntamiento de Ses Salines, tal como le he dicho y he dejado constancia, es triste, pero bueno, ¿qué tenemos que hacer?, cada uno es como es y cada cual tiene su modo de funcionar.

Sr. Huguet, me dice que se han tomado en serio esta moción y no sé de qué me ha hablado, de unas cosas de Internet, no sé a qué se refiere usted, usted sabrá, yo no me refiero en mi moción a todos los ayuntamientos del Partido Popular, no me refiero a todos, hay algunos, probablemente sea injusto que haya una referencia de carácter genérico, pero hay otros en que es muy justa la referencia, es muy justa, y no voy a perder el tiempo aquí explicando casos concretos que ya se hizo en la interpelación y no es nuestro momento ahora.

Vamos a ver, usted dice que anticiparon que iba a ser una línea de la oposición tratar los temas de corrupción en este parlamento, es que cuando uno ve un incendio es muy fácil que diga que va a haber humo, y el incendio lo hemos estado viendo, hemos estado viendo cómo prendía de ayuntamiento a ayuntamiento y de lugar a lugar, es muy fácil decir, después de ese incendio, aquí va a haber un humo que no se podrá respirar, y efectivamente así es. Pero no somos nosotros ni mucho menos, ni los diputados de esta cámara los que hemos protagonizado los casos que están saltando por todos los ayuntamientos, y no quiero entrar en ninguno de ellos.

Mire, Sr. Huguet, usted dice que esta moción, que el punto 3, que creo que es en el que nos hemos de centrar, porque el tiempo no da para mucho más, dice que es de imposible cumplimiento, etc. Mire, le acepto una cosa, que es que instando al Gobierno sí que podemos perder un tiempo precioso, y, si le parece, aceptaría sustituir en el punto 3 lo de "instar al Govern de les Illes Balears" por "crear una ponencia parlamentaria", para ponernos al trabajo ya, si le parece, Sr. Huguet, si nadie tiene nada que decir al respecto, podríamos sustituir "instar al Govern" por "crear una ponencia parlamentaria" y, si quiere, en el plazo de 5 días, para que sea lo más inmediatamente posible. No hay ningún problema por mi parte, creo que efectivamente, sería mucho más ágil el procedimiento legislativo. No veo ningún problema.

Mire, luego me habla del dictamen del Consell Consultivo de Cataluña, primero me dice que lo he leído yo, y luego que me lo podrá pasar, aclárese, mire, no, no, le voy a decir una cosa. No tiene nada que ver lo que yo estoy diciendo con lo que sucedió en su momento en Cataluña, en Cataluña querían crear, como usted propone en su enmienda, una oficina parlamentaria que se dedicara a este tipo de investigaciones, y eso probablemente sí que podría encontrarse con problemas de inconstitucionalidad, puesto que la investigación de los delitos, naturalmente, está reservada a la justicia penal, eso ha quedado clarísimo, aquí no se trata de investigar delitos, se trata de investigar enriquecimientos patrimoniales extraordinarios, no,

no, pueden ser perfectamente lícitos, lo que pasa es que ante un enriquecimiento patrimonial extraordinario, ese enriquecimiento puede ser perfectamente lícito, pero puede no estar bien explicado, entonces este organismo nos serviría para que se explicara y se justificara y quedara claro. Podría ser perfectamente para eso, quiere decir que no se trata de investigar delitos, en cuanto haya una apariencia de delito, naturalmente tiene que dejar el tema.

Por eso, Sr. Huguet, nosotros decíamos que quién tenía que llevar a cabo esa función tenía que ser alguien que por su cualidad personal estuviera autorizado para ejercer según qué funciones, como es el caso de un oficial de la Guardia Civil o de la Policía Nacional especializado en blanqueo de capitales o en lucha contra el crimen organizado. Mire, le pondré un ejemplo y es conocido. Usted sabe que el presidente de la comunidad autónoma tiene una escolta que normalmente es una persona que pertenece a un cuerpo policial que se le deja, que se le destina aquí en una especie de comisión de servicios, servicios especiales, etc., aunque aquí, como ya adelanté lo han hecho funcionario, pero ése es el sistema normal. Usted sabe que por ejemplo las embajadas se asignan elementos, por ejemplo, de la Guardia Civil, para llevar a cabo las funciones que son propias, bajo las directrices que establece el embajador, entonces eso es lo que pedimos nosotros, y no se preocupe por la legalidad que le diré dos o tres caminos legales para que no haya ningún problema en absoluto si están de acuerdo y si hay voluntad política en ello. Se trataría de que una persona que tiene la cualidad por sí y la capacidad suficiente para poder investigar por sí misma fuera comisionada por el Parlamento para llevar a cabo una serie de investigación, no ante hechos delictivos, sino ante una serie de incrementos patrimoniales inexplicados, ¿que después de ahí se deriva que hay un hecho delictivo?, naturalmente que tendrá que dar traslado a quien corresponda. Pero eso, Sr. Huguet, es perfectamente legal y posible, no se esconden ante esas posibles apariencias de ilegalidad, den una oportunidad para que ello sea posible.

Me dice que basta el IRPF. No, no basta el IRPF, no basta, y que me ponga además el caso de Marbella para decirme además que basta el IRPF, por favor, no tengo tiempo para extenderme con los años que lleva haciendo declaraciones el Sr. Roca, y ¿dónde están escondidos ahora los patrimonios? Cualquier operación contra el blanqueo de dinero, que normalmente es lo que se suele dar cuando hay una corrupción de alto nivel, cualquier operación de esas características necesita manejarse, necesita que quien desee llegar al fondo de ella se pueda manejar por entramados societarios con un título que se me entiende entre comillas de agente de la autoridad, con una potestad propia, eso sí, comisionado por el Parlamento, sin ninguna duda. Sí que puede, sí que puede, Sr. Huguet, lo que no se puede es crear una oficina parlamentaria y decir que una persona, tal civil, va a ejercer según qué tipo de funciones de investigación, que naturalmente podemos encontrarnos con problemas legales de diverso tipo, pero lo que yo le digo sí, igual que el escolta del presidente puede ir con una pistola, naturalmente, a ejercer sus funciones, y ¿por qué lo hace?, ¿por qué es escolta del presidente?, no, porque es policía nacional, y por eso tiene derecho a llevar un arma, a usarla, a detener una persona, etc., no porque sea funcionario de la comunidad autónoma, sino porque tiene esa autoridad que le viene,

digámoslo así, de su cualidad personal, por eso digo, inconveniente legal, ninguno, esconderse tras la legalidad, Sr. Huguet, es cobardía.

Si quieren resolver este tema, no hay ningún problema, si votan a favor de eso, que se cree una ponencia parlamentaria, que se cree en un plazo de cinco días, incluso le digo, para que vea que no hay ningún ánimo, ni muchísimo menos, de dilatarlo por nuestra parte, se cree un plazo de cinco días y demos los pasos necesarios y aportemos un proyecto ya articulado, y verá como no se le pone ningún inconveniente legal.

Tengo una serie -seré muy breve, Sr. Presidente, lamento extenderme un poco, pero es que hay muchas enmiendas. Mire, voy a hacer una propuestas, porque al final no sé cuál es el sentido de su votación, no sé si van a votar a favor del punto 3 de nuestra propuesta o no. Le voy a hacer una propuesta, mire, para que queden las cosas absolutamente claras, aunque esté a favor de las enmiendas que han presentado el Grupo Parlamentario Nacionalista e Izquierda Unida, estoy sustancialmente de acuerdo con ellas, para llegar al acuerdo al que pretendo llegar, no aceptaré ninguna para que no quepa ninguna excusa, y de mi moción retiraré los puntos 1 i 4 si votamos por unanimidad todos los dos puntos que quedan.

¿Qué dicen los dos puntos que quedan? Primero, que el Parlamento condena la práctica del cobro de comisiones a cambio de favores políticos así como la sustitución de interés público por el privado en la contratación administrativa y en el orden urbanístico. Creo que todo el mundo se ha manifestado a favor de eso.

Queda el punto 3, que es generar este órgano que hemos dicho. Acepto incluso la suya de retirada del punto 1 y del punto 4, lo retiramos todo, dejamos el núcleo duro y esencial, ¿están ustedes dispuestos a votar a favor y que iniciemos los trabajos ya? Todo lo retiramos, todo lo quitamos y dejamos ese punto exacto en aras a llegar a un consenso. ¿Están ustedes por la transparencia o no?, ¿están ustedes de acuerdo? Porque si lo están, ya digo, Sr. Presidente, que retiro todo lo demás y no acepto ninguna enmienda. Ahora, si no están de acuerdo en lo que es lo esencial, lo que hemos de sacar de positivo y lo que tiene que ser el mayor elemento disuasorio existente hoy en día en España contra la corrupción urbanística y la (...) administrativa, si no están de acuerdo, si ustedes están al lado de la transparencia, votan a favor, y si están al lado de la no transparencia, votarán en contera.

Esta es nuestra posición y espero, entonces, Sr. Presidente, la respuesta del Grupo Parlamentario Popular, para aceptar en su caso o no, las enmiendas que se han presentado, porque en caso de que el Grupo Popular no aceptara la votación por unanimidad de estos dos puntos, entonces sí que aceptaríamos las enmiendas de otros grupos y no retiraríamos nada de la nuestra.

Nada más, Sr. Presidente.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. D'entrada dir que nosaltres donarem suport al punt 2, no donarem suport al punt 3, tal com ve redactat, ni amb la modificació que proposa. Jo li propòs que entre el seu text i el nostre, redactem una proposta conjunta que no es pot fer amb cinc minuts en aquests moments, no es pot fer amb cinc minuts. Jo li propòs açò. I no cinc dies, demà, posi dia i hora i demà mateix ens asseim vostè i jo per fer una proposta conjunta que tenguí aquesta funció i vulgui estudiar i esbrinar totes les possibilitats per establir quins criteris, perquè, si no, efectivament, com deim a Menorca, fum de formatjada, es crearà una ponència amb incapacitat d'arribar a acords perquè no sabem quines són les seves competències i fins on ha d'arribar. Comissionar, el Parlament no pot comissionar, ha de comissionar la Justícia a un membre que en depèn ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, per favor, només és per manifestar la seva posició.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

I manifest el fet de votar en contra, vostè fa un judici de valor, i és lliure per fer-lo, però jo li dic el meu criteri, el nostre criteri, el fet de votar en contra del punt 3 no implica el que vostè diu, tot el contrari, estam totalment en contra de la corrupció, és un fet que s'ha de perseguir, s'ha de trobar qui és corrupte i qui no ho és, i li ha de caure damunt el pes de la llei amb totes les conseqüències, aquest és, i no altre, el nostre posicionament, i no el seu judici de valor. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente. Pese a la posición que indica el Grupo Parlamentario Popular, nosotros y para que sea patente y evidente y los ciudadanos tengan claro cuál es la posición de cada grupo y en el sentido que he anticipado antes en la tribuna, no aceptaremos ninguna enmienda de los otros grupos, la del Grupo Parlamentario Popular de retirar el punto 1 y el punto 4 la aceptamos y los retiramos, y dejamos exclusivamente el punto 2 y el punto 3. Ustedes podrán votar incluso, pido, si les parece bien a todos, que puedan votarse por separado. Y, Sr. Huguet, mañana, a las 10,30 de la mañana, le espero en el Parlamento para hablar de esto.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez.

Senyores i senyors diputats, escoltat el ponent del Grup Parlamentari Socialista, votam el punt 2, l'1 i el 4 queden retirats, i votam el 2. Passam a votació.

53 vots a favor, 2 vots en contra, cap abstenció.

(Aldarull a la sala)

Unanimitat, podem entendre que és unanimitat, ja que els diputats que han votat, si els sembla bé a tots, hi ha hagut una equivocació, per unanimitat.

Votam ara, senyores i senyors diputats, el punt 3. Passam a votació.

26 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció.

III.2) Moció RGE núm. 8116/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques esportives, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6872/06.

A continuació, debatrem la Moció RGE núm. 8116/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques esportives, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6872/06. Per defensar la moció, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Si bien este diputado no es fijo en IB3, como mucho sería fijo discontinuo o más discontinuo que fijo, hoy en esta tribuna me toca una cierta fijeza porque así lo ha querido el calendario parlamentario. Nos toca, en este momento, intervenir acerca de la moción derivada de nuestra interpelación sobre política deportiva, y nuestra intención, cuando presentamos la moción, fue conseguir una cosa que creemos que es sustancial o que debe de ser importante en la política deportiva de esta comunidad autónoma. Entendemos que en un altísimo porcentaje las cuestiones de política deportiva deben ser tratadas por unanimidad y, por supuesto, con el mayor consenso suficiente o posible, por eso presentamos una moción que entendemos que, sin ningún problema por parte de ningún grupo político, puede ser votada por unanimidad por todos, por eso me extenderé lo mínimo indispensable para pedir el voto favorable a la moción que presentamos.

El primer punto de nuestra moción dice que el Parlamento de las Illes Balears constata que la trayectoria del Real Club Deportivo Mallorca en las diez temporadas en primera división ha servido para aumentar la relevancia y el prestigio de las Islas Baleares. Realmente, cuando un club de fútbol de primera división está diez temporadas en primera, esto significa, para la comunidad autónoma, alcanzar un cierto nivel de prestigio puesto que el nombre de ese club que realmente viene a representar a una comunidad autónoma también se pasea por España y por Europa, como hemos podido ver en años pasados, gracias a la intervención en la Liga de Campeones que tuvo el Real Club Deportivo Mallorca, sin duda la retransmisión de tales acontecimientos sirve para incrementar el prestigio de nuestra comunidad autónoma, de una manera, entendemos, probablemente mucho más rentable que otros deportes. Todos conocemos la inversión que se ha hecho en política deportiva en lo que es un equipo ciclista de Navarra, que está también copatrocinado ahora por un banco francés, en el que recientemente gracias a un ciclista gallego ha tenido un (...)

muy importante el deporte de las Islas Baleares, el fútbol, sin duda, se ha mostrado mucho más rentable que otros deportes desde el punto de vista de la imagen de la comunidad autónoma, aunque también tiene su lado negro, pero no por culpa de lo que es el propio deporte, ya que ha servido también para desprestigiarnos, y me explico.

Todos conocemos que, con ocasión de un partido de fútbol, una expedición del Govern de les Illes Balears se desplazó a Moscú dejando un recuerdo bastante desagradable de lo que viene a ser la afición futbolística de este gobierno a nivel nacional e internacional. Eso sí, nos hizo liderar las entradas en el Google durante un determinado número de tiempo, y teniendo en cuenta el criterio de este gobierno, según el cual la cantidad de veces que uno sale en medios de comunicación es un impacto publicitario que debe valorarse y estudiar el rédito que tiene, pues sin duda fue una actuación altamente rentable desde el punto de vista publicitario, aunque entendemos que algo negativo.

Hubo más fiestas de estas..., más fiestas no de estas características, pero hubo más salidas, como por ejemplo en Londres, donde la mejor marisquería de Londres fue testigo de una magnífica fiesta después de un partido con el Arsenal. Pero, en fin, esto nos puede servir para sacar como conclusión que deben restringirse los viajes oficiales con ocasión de partidos de fútbol y que debían limitarse solamente a lo que vienen a ser las grandes finales, que efectivamente ahí entendemos que sí que es bueno que haya una presencia institucional.

Pero, a parte de ese lado que podemos llamar un poco oscuro, en general hemos de entender que sí que ha servido el Real Club Deportivo Mallorca y su trayectoria en primera división y a nivel internacional para dar una buena imagen de las Islas Baleares.

El segundo punto de nuestra moción... Bueno, creo que el primer punto de nuestra moción será votado favorablemente por todos los grupos, incluso por el Grupo Parlamentario Popular. El segundo punto de nuestra moción indica que el Parlament de les Illes Balears insta al Govern de les Illes Balears a coordinar una remodelación del estadio de Son Moix que mejore las condiciones para la práctica de competiciones de fútbol profesional. Miren, si estamos de acuerdo con el antecedente, y que no lo he puesto por casualidad, es decir, que el Mallorca, que el Real Club Deportivo Mallorca es un club de trascendencia para esta comunidad autónoma, si estamos de acuerdo con esa trascendencia, no tiene que haber excusas por una supuesta falta de competencia para poder actuar al respecto. Es más, si hay excusas podrán ser indolencia u otra cosa, pero no tendrán una justificación en derecho. Que pida que sea liderada esa posición por el Gobierno lo hago porque el Gobierno es la autoridad principal de nuestra comunidad autónoma, y si entendemos que el Real Club Deportivo Mallorca es de relevancia para la comunidad autónoma, no hay ningún problema en que esto sea así. Ya sé que se han dado muchas excusas, sobre todo por parte de la consellera, indicando que según qué cuestiones son de ámbito municipal y que no atañen a esta conselleria, pero cuando hay un triunfo que celebrar enseguida se llama a los que han tenido ese triunfo para que se hagan una foto con el presidente de la comunidad

autónoma, que aunque no sea competente pues bien que se arrima a cada uno de los deportistas que obtienen un triunfo en nuestra comunidad autónoma.

Bien, hemos de estar de acuerdo también, primero, que el estadio de Son Moix es un estadio de fútbol, para fútbol profesional, y no para otros deportes, como ya hemos dicho; no como dice la consellera, como dijo aquí en su intervención la consellera, sino que lo venimos diciendo desde hace años, y que sólo quien no se entera de lo que sucede en el mundo del deporte puede ignorarlo, porque cuando se creó este estadio de fútbol con ocasión de la Universiada este mismo diputado que les habla denunció que tenía tres problemas: primero, que se licitaba por un precio falso, porque se licitó por 1.200 millones de las antiguas pesetas, cuando en aquel momento el estadio de Los Cármenes, que se acababa de hacer, había costado casi 5.000 millones, y era prácticamente el mismo tipo de estadio. El tiempo nos dio la razón: costó más de 5.000 millones de pesetas y había serios problemas de financiación, y eso que gobernaba un gobierno del Partido Popular en Madrid y otro aquí, y recuerdo que en el Ayuntamiento de Palma se presentó el Sr. Matas con una escolta de tamborileros -había unos ujieres que tocaban el tambor cuando entraba el Sr. Matas para darle un homenaje-, diciendo que no había problemas de financiación, que estaba todo resuelto y, bueno, ¿recuerdan que tuvimos que hacer una lotería y que incluso el propio conseller de Hacienda decía que el modo para financiar la Universiada era que compráramos los números de lotería porque así, si nos tocaba, nos llevábamos el premio? Esto lo recordarán, aquí lo estuvimos viendo algunos.

El segundo problema que dije que tenía era el aparcamiento y los accesos, que ese es un problema todavía no resuelto; debían de haberse hecho aparcamientos en altura donde hoy se pretenden hacer probablemente torres, pero creo que debían de haberse hecho en aquel momento aparcamientos en altura.

I el tercer problema que dijimos que tenía, y esto convendría que lo escucharan bien, es la pista de atletismo, y así lo dijimos desde el primer momento. Tanto lo dijimos que dijimos que la pista de atletismo era un obstáculo para el fútbol, que debía de hacerse en las instalaciones de San Fernando, muchísimo mejor. Lo que pasa es que el gerente de la Universida del Partido Popular, cuando el Sr. Odriozola vino a visitar la comunidad autónoma y se presentó en las instalaciones de San Fernando y dijo: "Aquí estaría muy bien la pista de atletismo", le dijeron: "A éstos, ni agua, que son de la oposición". Esto fue lo que realmente sucedió, y por eso, y por cabezonería también del Consejo Superior de Deportes, acabó instalándose también la pista de atletismo en el estadio de Son Moix. Hasta tal punto no estaba de acuerdo, y fui el único que no estuvo de acuerdo, que significó eso la retirada del Consell de Mallorca de la financiación del estadio, que fue la única institución que no lo financió porque dijimos que ese estadio se estaba haciendo mal, se estaba haciendo mal porque estaban poniendo unas pistas de atletismo que se iban a tener que retirar y que iba a ser una inversión perdida. El tiempo nos ha dado absolutamente la razón en todo. Hemos esperado desde el 99, y antes que empezamos, porque empezamos con eso en el 95, hasta hoy. Once años después está claro que teníamos toda, absolutamente toda la razón.

Por eso, como somos los que lo dijimos en su momento, los que lo hemos mantenido siempre en solitario, y ahora ya parece que se va cayendo del guindo el Partido Popular y se da cuenta de que eso es así, pedimos que se mejore, que se remodele el estadio de forma que el fútbol profesional se pueda ver mejor. Será bastante difícil, puesto que ya la existencia de la pista de atletismo obligó a modificar las gradas sobre el proyecto inicial dándoles una altura que yo creo que no es legal, puesto que la altura que tienen es excesiva y el tamaño de los peldaños de las escaleras es realmente muy reducido para poder ser usadas, tiene unas carencias que no es el caso entrar ahora en este momento, pero, en fin, remodelarlo por lo menos para que sea más hábil para llevar a cabo competiciones de fútbol.

El tercer punto de nuestra moción es instar al Gobierno de las Islas Baleares para que el proceso de acuerdo se lleve a cabo con total transparencia y sea fruto del consenso mayoritario. Vamos a ver. Se pueden buscar soluciones desde dos puntos de vista. Una es el sistema electoralista, que consiste en buscar hacer compromisos personalizados con el dinero de todos, es decir, que el presidente de la comunidad autónoma o equis, algún preboste del Partido Popular, trate de decir: "yo garantizo y aseguro -con el dinero de todos, por supuesto- que esto se hará de tal manera; por supuesto la próxima legislatura, si salgo elegido"; es decir, que se haga batalla electoral de lo que no tiene que ser una batalla electoral. Ése es el primer criterio, ése es el sistema Matas, y podría poner muchos ejemplos que el tiempo sin duda no me va a permitir poner, pero si alguien quiere en algún momento pues ya podremos entrar en ello.

Luego hay otro sistema, que es el sistema democrático, que es transparente y con consenso, es decir, que la información sea igual para todas las fuerzas políticas, que se debata entre las distintas fuerzas políticas cuál es la mejor solución y que se quite de la confrontación política lo que puede ser una solución para el estadio del Real Club Deportivo Mallorca, porque realmente es un estadio para dicho club, y que sean asumidas por todos sin ningún problema. Conociendo el material humano y político tengo dudas razonables de que lleguemos a un consenso al respecto, puesto que el tema es un tema para este gobierno, digámoslo así, de estado, entre muchas comillas. Cuando digo estado me refiero a que es de alto nivel, es un tema personal de la promoción electoral del Sr. Matas, porque fíjense que en las reuniones que ha habido con el Real Club Deportivo Mallorca lo primero que han hecho ha sido quitar a la consellera de Deportes de por medio, cuando tendría que ser la persona que tratara estos temas.

Por ello, con la escasa confianza que me da la experiencia acumulada en este tipo de cuestiones, solicito el voto favorable para los tres puntos de esta moción.

Nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, per donar la nostra opinió, fixar la nostra postura sobre aquesta moció presentada pel Partit Socialista.

Nosaltres donarem suport a aquesta moció, encara que en alguns punts no amb excessiu entusiasme. I aprofitarem la meua intervenció per donar a conèixer què pensam sobre alguns dels aspectes que es toquen en aquesta moció.

Bé, sense cap dubte el punt primer, idò, bé..., idò jo també estic molt content que el Mallorca faci tot aquest paper, el mateix que altres esportistes i altres coses, faltaria més. Però, vaja, tampoc no sé molt bé..., en fi, està bé. Visca el Mallorca!

(Algunes rialles i remor de veus)

El tercer punt... Sí, el tercer punt és...

(Intervenció inaudible)

Cadascú és del que és. El tercer punt és, home, sense cap dubte és important que els projectes que s'hagin de dur a terme siguin absolutament consensuats i que no ens trobem amb operacions especulatives fetes sens haver pogut opinar i sense haver pogut parlar, i aquesta és sense cap dubte una seriosa preocupació per part nostra. Per tant donaríem suport clarament a la idea que tota la negociació es faci amb transparència i sigui fruit del consens majoritari.

La idea de millorar les condicions de Son Moix perquè sigui útil per a la pràctica de les competicions de futbol professional, redactada d'aquesta forma també ens sembla bé. Jo vull aprofitar l'avinentsa -i no ocuparé tot el temps donada l'hora que és i perquè crec que no..., quan un ha dit tot el que ha de dir no importa dir res més- per deixar constància que el nostre grup sempre ha vist malament que un estadi públic construït amb doblers públics se cedeixi a una societat anònima; per molt club esportiu que sigui és una societat anònima. Nosaltres hem estat radicalment en contra d'això i hi estarem sempre. Ens pareix malament que, a més, aquesta societat anònima ara fins i tot faci negoci de publicitat respecte a un estadi que no és seu sinó que és de tots els ciutadans i, bé, una de dues, o no es dona a cap o es fan estadis públics per a tots els clubs esportius de la ciutat i de Mallorca; per exemple per a l'Atlètic Balears. Per tant aquesta és la nostra opinió, i ja que es parlava d'això hem aprofitat per dir-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta moció, d'una primera lectura, així, una lectura ràpida, resulta d'una obvietat que pareix mentida que perdem..., qualsevol que la llegeixi digui: "I amb aquestes coses perden el temps els polítics?"; d'una lectura ràpida se'n desprèn això. Però realment, després de tot el que hem sentit abans i després de moltes coses que s'han dit aquests dies, és necessari discutir obvietats en aquest parlament, i sobretot la primera és necessària haver-la de dir per poder dir la tercera, perquè en aquesta comunitat, si fas qualche cosa que en principi pugui afectar aquelles coses que tenim com a sagrades, llavors ets un antiesportista, i un antimallorquinista, i tot això. Per tant nosaltres també donarem suport a aquests tres punts.

En primer lloc és evident que el Mallorca ha servit per augmentar la rellevància i el prestigi de les Illes Balears. Tenir un equip a primera divisió fa bo, sobretot un equip de futbol, que és aquest esport que mou més persones i mou més doblers en el món actual, però també és cert que fa no només en els temes esportius i econòmics, sinó també en temes turístics. Un equip de futbol a primera divisió col·loca dins la ment geogràfica de moltíssims d'aficionats a l'esport el lloc d'on és aquest equip, i no diguéssim si ja tenguéssim les victòries que pugui tenir un equip com el Barça però, vaja, és molt important a nivell de promoció. Per tant és important que el camp on es jugui quan vénen aquí els contrincants d'aquest equip de futbol estigui en les millors condicions, per tot això i també perquè arriba a molta més gent un comentari d'un periodista esportiu, arriba a moltíssima més gent i normalment sol fer més calat que qualsevol campanya de promoció: si surt un comentarista a qualsevol emissora de ràdio i televisió dient que l'han tractat malament a Son Moix els mallorquins seran tots un desastre; en canvi, si és un bon comentari és també una manera de promocionar no només el futbol sinó Mallorca i una mica les Illes Balears, però, vaja, bàsicament Mallorca.

I, clar, tot això és necessari haver-ho de dir per allò que ve després, perquè és evident que és una obvietat, hauria de ser una obvietat instar el Govern que actuï amb transparència. Això dins un sistema democràtic normal hauria de ser obvi, que el Govern actuï amb transparència, i no hauria de ser normal anar a demanar al Govern que actuï amb transparència. Però darrerament n'hem vistes moltes, de foscors, i unes possibles torres devora Son Moix, fosc no ho sé, però almanco molta d'ombra sí farien. Per tant és necessari exigir aquesta transparència, i per fer això s'ha de dir que es pot ser molt del Mallorca, es pot ser molt mallorquinista sense perjudicar els interessos de Mallorca i dels mallorquins i de les mallorquines. Tots pensam que Son Moix, o el nom que li vulguin posar, ha de ser un bon estadi perquè el Mallorca pugui jugar bé i perquè els equips que venguin s'hi trobin bé, però també pensam que el mallorquinisme futbolístic no pot ser una excusa per a una nova pilotada urbanística o per a una cosa fosca sobre l'urbanisme. L'urbanisme ha de ser perfectament legal, no només transparent, Sr. Diéguez, ha de ser legal i hi afegiríem que legítim, i no s'ha de fer a costa dels sentiments mallorquinistes. Pensam que és bo que el Mallorca tenguí un bon projecte, un bon camp de futbol, unes bones instal·lacions, però també serà bo per als mallorquins si es fa amb transparència, si es fa amb legalitat.

Per tant nosaltres donam suport a aquesta moció que, com dic, la primera vegada que la vaig llegir així en diagonal vaig pensar: "El Sr. Diéguez ens deu haver fet una broma", però una vegada s'hi ha aprofundit realment és molt seriós, i la veritat és que és com a trist i tot haver de continuar instant el Govern a actuar amb transparència.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, he de confessar que una vegada més el Sr. Diéguez m'ha enganat. M'ha enganat només durant 20 minuts, 20 segons; ho dic perquè pensava que avui parlaria d'esport, pensava -jo venia aquí il·lusionat- que el Sr. Diéguez avui presentava una moció amb un tema d'esport. Evidentment ha fet una volta per Moscou, una volta per Londres, s'ha passejat no sé per on, per intentar una vegada més tirar brutor, tirar brutícia sobre el govern del Partit Popular i poca cosa més.

Jo quan l'escoltava feia un repàs a la història del Mallorca, i analitzant el primer punt i analitzant la seva moció pensava amb quin jugador el podria comparar, i he pensat en un amb qui vaig compartir una etapa en el vestidor del Mallorca que li deien "Pindinga" Muñoz, li deien "Pindinga" Muñoz; no per la seva estatura m'ha recordat a vostè, sinó perquè feia tanta via que la meitat de les vegades sortia al camp però molt poques vegades feria la bolla. Vostè avui no ha parlat en absolut del que possiblement interessi als socis del Mallorca, del que interessi als mallorquinistes que el que volen realment és que, en aquest cas les persones que avui som aquí, que tenim la responsabilitat de vetllar pels interessos dels ciutadans, defensem allò que realment importa a la gent.

El primer punt -"El Parlament de les Illes Balears constata la trajectòria del Mallorca i..."-, bé, jo faré una miqueta més d'èmfasi en el que ha dit el Sr. Rosselló, visca el Mallorca, no? Sí, em pareix molt bé. No sé què pretén amb aquest punt. A mi aquesta moció em dona la idea que vostè va presentar una interpel·lació per intentar parlar de temes que no tenien res a veure amb la política esportiva i que vostè ha hagut de presentar una moció. Ens ha duit tres punts; perfecte, anem a veure què feim amb aquests tres punts.

És cert que el Mallorca té una gran rellevància, però jo diria que té una gran rellevància també des d'aquest govern, és a dir, posa en el vestuari del Mallorca "Illes Balears". Per tant surt per tot, surt a les televisions, identifica el Mallorca com el club en aquest cas de futbol més important que té la comunitat. Per tant podem estar d'acord amb el primer punt.

El punt número 2, "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a coordinar una remodelació de l'estadi de Son Moix", clar, jo aquí he sentit una anterior

intervenció que deia que es poden fer moltes coses sense perjudicar els interessos de la gent, que es pot ser mallorquinista sense perjudicar l'interès general. El que no es pot ser és municipalista i tenir l'atreviment de presentar aquesta moció. El seu trauma d'haver perdut unes primàries, el seu trauma d'haver parlat en català i no ser el candidat, no justifica que vostè vulgui llevar les competències de qualsevol ajuntament. Els ajuntaments tenen una responsabilitat, tenen unes instal·lacions i tenen el dret a planificar i a dir, dins les seves instal·lacions, què és el que hi volen fer, i jo crec que és l'ajuntament i són els seus companys de partit que des de l'ajuntament han de fer una proposta com aquesta, i han de demanar a la batlessa de l'Ajuntament de Palma, propietari com a ajuntament de l'estadi, que lideri la remodelació de Son Moix si l'equip de govern ho demana. Què és això de dir als ajuntaments el que han de fer? Què és això de dir a l'Ajuntament de Palma des d'aquest parlament què ha de fer amb les seves pròpies instal·lacions esportives? Vostès em parlen de municipalisme? Vostès després surten aquí, se'n van pels pobles, se'n van a Lluçmajor, se'n van a Palma i parlen de municipalisme, i vostès no s'ho creuen. Potser és perquè mai no han governat a cap ajuntament i no saben el que pateixen els batles perquè hi hagi gent d'altres institucions que els vulguin dir el que han de fer. Per tant aquesta ni pensar-ho, per respecte a tots els batles i a les batlesses de cap de les maneres que el Govern de les Illes Balears lideri alguna cosa amb una propietat en aquest cas que és d'un ajuntament.

El tercer punt. El tercer punt, vostè..., és a dir, si fos una altra persona tal vegada creuria que aquest punt està carregat de bones intencions. Quan vostè planteja una pregunta evidentment mai no sap el que demana, és a dir, sempre hem de llegir entre cometes el que voldrà dir, esperar el que vostè dirà, i amb això jo crec que l'únic que vostè vol, com ha dit en aquesta tribuna, és anunciar que en un moment donat qualche reunió no ha estat transparent, a qualche reunió s'ha parlat de no sé què, a qualche reunió s'ha confabulat i s'han fet coses rares i que a partir d'ara s'ha de fer amb total transparència. Miri, si vostè vol jo li vaig una proposta, perquè jo estic convençut que s'ha de fer així, estic convençut que les institucions han de ser transparents i, a més, que han de ser fruit d'un consens majoritari, tal com va dir el president. Si vostè em permet que en aquest cas fem una petita modificació i diguem que continuï com fins ara el procés amb transparència, nosaltres també li voldríem votar a favor.

A mi, Sr. Diéguez, cregui'm, em sap moltíssim de greu que cada vegada que vostè parla d'esport vulgui emprar l'esport per anar en contra del Govern i per parlar de coses que res no tenen en absolut per parlar en aquest cas del tema esportiu. Jo crec que ens hauríem d'acostumar realment a donar la importància que té en aquest cas una activitat esportiva, crec que és molt important per a tots, crec que és molt important no només per als aficionats sinó per a tota la gent que el practica, i jo crec que li feim un flac favor presentant una moció com aquesta.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Diéguez...

(Remor de veus)

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. No veía el reloj en funcionamiento. Simplemente quiero agradecer el voto favorable... En primer lugar agradecer el voto favorable a la moción por los grupos que así lo han dicho. Creo entender que el Grupo Parlamentario Popular también ha propuesto el voto favorable o ha manifestado que tendrá un voto favorable excepto al punto tercero, al que se dice que hay que añadir que el proceso, en vez de que se lleve a cabo con total transparencia, que siga llevándose con total transparencia. Bueno, éstos son los términos del debate.

Primero, pues, dar las gracias al Grupo Parlamentario *Esquerra Unida i Els Verds* indicándole que la unanimidad, para buscar la unanimidad, que es lo que buscaba con esta propuesta, la unanimidad exige renunciaciones, y no he puesto lo que me hubiera gustado poner para que todo el mundo vote a favor, porque como he dicho al principio de mi intervención, pero parece que alguien no ha querido oírlo, entendía que los temas deportivos eran temas que debían llevarse con el máximo consenso. Pero hay otro concepto de lo que es el deporte: es el concepto de ir acercándose siempre a los deportistas cuando ganan para pegar al cara y hacerse la foto, y nada más, y cero, como única actividad política; ir siguiéndolos por esos países exóticos divirtiéndose lo que uno mejor pueda, etc., etc. Mire, sé que Izquierda Unida no está conforme con la cesión del estadio al Real Club Deportivo Mallorca; bueno, nosotros no somos contrarios pero creemos que podría verse condicionado, por ejemplo, al mantenimiento de una categoría, etc., etc., para que todos los clubes estuvieran en igualdad de condiciones. Pero este no es el debate que tenemos hoy.

Respecto a lo que plantea el Grupo Parlamentario PSM, he de indicar que ciertamente hay obviedades, pero como sé que para según qué diputado, especialmente, es difícil entender las cosas, hay que explicar con la técnica del silogismo; un universal positivo: constatamos que la trayectoria del Mallorca ha servido para dar el prestigio a la comunidad autónoma, no al ayuntamiento exclusivamente sino a la comunidad autónoma, estamos de acuerdo con el universal positivo anterior. Otro universal positivo después: el Parlament de les Illes Balears insta al Govern de les Illes Balears a coordinar una remodelación del estadio, que entendemos que todos podemos estar de acuerdo en que se mejoren las condiciones para la práctica del fútbol profesional. Estamos todos de acuerdo en el A y en el B; entonces parece casi imposible que no estemos de acuerdo en la conclusión. Por lo menos Aristóteles se sentiría un poco mal con nosotros de no ser porque a algunos les es absolutamente difícil de entender el principio de identidad de la lógica que después de dos afirmaciones positivas la conclusión tenga que ser consecuente y positiva, y por eso, después de partir de que es de interés comunitario..., votan a favor de que es de interés comunitario, pero sin poner un duro; ahora eso sí, la cara cuando ganan enseguida, enseguida está el presidente por ahí poniendo la cara, enseguida, enseguida. O sea, es un asunto municipal menos cuando ganan. Sr. Presidente, es así, lo siento, lo siento pero usted lo sabe tan bien o mejor que yo.

Bien, por eso digo que he introducido estas obviedades, para llevar por el camino de la lógica más pedestre hacia la conclusión final, pero aún así he perdido al Grupo Parlamentario Popular por las orillas del camino y con un tal "Pindinga" por allí, que debía de tener mucha más sintonía con el portavoz del Grupo Parlamentario Popular, sin duda, que la que tengo yo. Se entendería bien con "Pindinga" pero, lo siento, nosotros no nos podemos entender, porque le doy las cosas muy claras y masticadas para que salgan las conclusiones correctas y no es así.

Bien. Que habrá modificaciones urbanísticas lo digo de pasada, pero para que quede ya en el *Diario de Sesiones*, las habrá, las habrá. Ahora, ese cambio de normas que habrá, que habrá un cambio de normas, le puedo asegurar que lo habrá, ¿ese cambio de normas será soportable o no será soportable? Yo adelanto, y que quede constancia de ello aquí para que se vea lo que va a pasar en un futuro, yo adelanto que si ese cambio de normas es para mejorar un interés colectivo, puede que sea bueno; si no es para mejorar un interés colectivo y es para mejorar un interés personal, pues no, y yo deseo que sea para mejorar un interés colectivo, y si es para mejorar un interés colectivo estaré completamente de acuerdo con ello.

Se nos dice que el Gobierno da relevancia al Mallorca. ¡Qué poco respeto!, si es una cuestión municipal y le dan relevancia, ¡qué poco respeto! Son contradicciones pero, bueno, ¿qué podemos hacer si no exponerlas para llevar así por el camino de la contrición hacia el sitio correcto?

Se nos dice que el Gobierno pone una propaganda de *Illes Balears*. Vaya, yo por más que me fijo sólo leo Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera en los calzones de los jugadores, no leo *Illes Balears*. A lo mejor es que vemos una cosa distinta, pero veo eso, con bastante acierto creo, también, no es una crítica, aunque a lo mejor Formentera queda un poco largo para un determinado calzón y puede dar al delantero que tenga que enfrentarse a un defensa con toda Formentera escrita, pues cierta alevosía, sobre todo si es rápido.

Bien, mire, no confunda el tema del Mallorca con un tema municipalista. No es un tema municipalista. Si estamos de acuerdo con lo primero y con lo segundo no es un tema municipalista, sino que es un tema de interés para la comunidad autónoma, es de interés para la comunidad autónoma. Ciertamente el campo es un campo municipal, ciertamente, ¿pero es que este gobierno no ha estado haciendo e interviniendo en campos municipales? Claro que lo ha estado haciendo, y lo hará en el del Mallorca, mire que se lo adelanto. Es más, le diré una cosa: si considera que es un desprecio para los ayuntamientos y especialmente para el Ayuntamiento de Palma que el Gobierno se ocupe de este tema, me podrá decir qué hacía el presidente del Gobierno recibiendo al presidente del Mallorca para hablar de este tema. ¿Estaba insultando al Ayuntamiento de Palma cuando le recibía para hablar de ese tema, una cosa, y para comentar cosas que no sabemos cuáles fueron?, porque aquí tuvimos una interpelación y no llegamos a averiguar qué fue, no lo llegamos a averiguar.

Por eso le digo que en el pecado se lleva la penitencia y no puede meterse con esa soflama municipalista, pues que, bueno, puede quedar bien en un ambiente tabernario pero que aquí tiene un recorrido, como puede ver, muy corto porque las contradicciones le asaltan por todos lados. Si el presidente del Gobierno ha considerado que es una cosa de interés para la comunidad autónoma, que creo que de eso tiene cierta razón, creo que tiene cierta razón, me sabe mal que hayan marginado a la consellera de Deportes, eso sí que me sabe mal, pero creo que tiene cierta razón en considerarlo como un tema de interés supramunicipal.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, si és tan amable.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo, Sr. Presidente. Si lo han considerado así, entendemos que tienen que seguir haciéndolo y sobre si ha habido transparencia o no, si añadir, seguir haciéndolo o que se haga con transparencia, evidentemente cuando me explique lo que trataron en la reunión, que no me lo puede explicar nadie, podremos decir que se siga con la transparencia, pero mientras tanto no podemos decir que se siga, sino que se comience con la transparencia.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT.

Gràcies, Sr. Diéguez. Senyores i senyors diputats, sí, per favor, Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, demanàriem si acceptarien votació separada i si acceptarien, tal com hem demanat, la retirada del punt 2.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, vostè té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Creo que ha dicho si aceptaríamos votación separada y si retiramos el punto 2. Es que creo que había dicho que iba a votar a favor del punto 2, pero en fin, en cualquier caso, aceptamos la votación separada, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Simplement per aclarir, nosaltres en cap moment no hem dit que podíem acceptar el punt 2, crec que hem deixat molt clara

la nostra posició municipalista, és a dir, que de cap de les maneres no podem acceptar aquest punt.

EL SR. PRESIDENT:

Queda clar. Votarem punt per punt.

Senyores i senyors diputats passam a votar el punt 1.

Unanimitat, 51 vots a favor.

Senyores i senyors diputats passam a votar el punt 2.

20 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

Senyores i senyors diputats passam a votar el punt 3.

22 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció.

Senyores i senyors diputats, se suspèn la sessió fins a les setze hores.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS